

ΝΕΟΙ ΑΡΟΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1940 ΑΡΙΘ. 36

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόεδρος
ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ πρώην ύπουργός

Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ἀντιστράτηγος.

Ι Δ Ρ Υ Τ Α Ι

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΔΑΜΛΑ-
ΣΚΗΝΟΣ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ—ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ—ΠΕΤΡΟΣ ΖΑ-
ΛΟΚΩΣΤΑΣ—ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΡ. ΚΟΥΖΗΣ—Κ. ΜΑΛΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
Γ. ΜΕΝΕΛΛΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥ-
ΛΟΣ—ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΑΘΑΤΟΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32.633

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1940

ΕΤΟΣ 3ον

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 36

= ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633 =

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡΧ. 60

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΤΕΧΝΗ»

Πλατεία Ἀγ. Θεοδώρων Σκουλερίου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Π. Ἀποστολόπουλος — Ἀλ. Ἰατρίδης — Ν. Χαρίλαος.

(Τὸ περιοδικὸν διαμοιρεῖται ἀπέναντι τρίτων διὰ τῆς συμφωνίας αὐτῶν
καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀμφορέας ἐκ Κνωσοῦ. Νικόλαος Γιόργκα, ὑπὸ Ἀλεξ. Θ. Φιλαδέλφειος.
Ἀρᾶσις, ποίημα Κ.Μ. Γερμινίου. Σλήμανν καὶ Μυκῆναι, ὑπὸ Ν. Γ. Σταθάκη.
Κρίσεις τοῦ Β. Ρίπουλν, διὰ τὸν Ἀγγλικὸν πολιτισμὸν. Ἐνα παλαιὸ σκίτσο
τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ Παράσχος διὰ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, ὑπὸ Ν.Π. Ἀ-
ποστολοπούλου. ΧΡΟΝΙΚΑ: Ἐπιθεώρησις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν
γεγονότων τοῦ λήξαντος μηνός. Ὁ Ἑλληνοαλβανικὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν. Εὐ-
θυμὴ Ζωή, στίχοι Σκοπευτιῆ. Περιεχόμενα τοῦ λήξαντος ἔτους. Σχολὴ Βιομηχα-
νικῶν Σπουδῶν.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

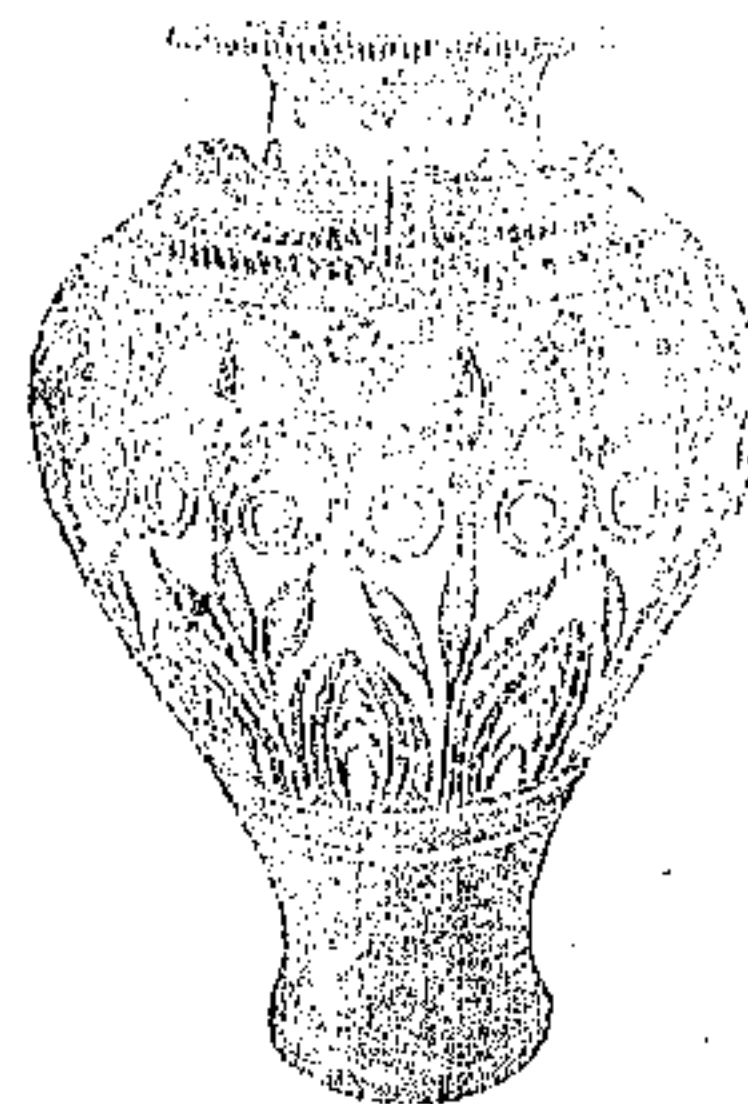
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 36 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1940

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633

ΑΜΦΟΡΕΥΣ ΕΚ ΚΝΩΣΟΥ

Τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἀγγεῖον εὑρέθη ἐν Κνωσῷ τῆς Κρήτης, ἀνάγεται δὲ

εἰς τὴν τελευταίαν Μινωικὴν ἡ, ὡς λέγεται σήμερον, Ἑλλαδικὴν περίοδον, ἡτις διήκει ἀπὸ τοῦ ἔ-
τους 1700 μέχρι τοῦ 1100, ἢτοι περὶ τὴν λήξιν τῆς
Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ὅπότε ἄρχεται, διὰ τῆς καθό-
δου τῶν Δωριέων, ἡ κυρίως ἱστορικὴ περίοδος τῆς
Ἑλλην. Ἱστορίας, τὴν ὁποίαν οἱ Νεώτεροι ὀνομά-
ζουν «Ἑλλάσσις», με λέξιν δηλ. λατινικὴν.

Εἶναι δὲ τὸ ἀγγεῖον τοῦτο κατὰ τὸ σχῆμα εἶδος
ἀμφορέως ἢ ὕδριας, ἔχον τρεῖς λαβὰς ἐπὶ τῶν ὤμων,
διότι τὰγγεῖα παρομοιάζονται πρὸς ἄθροπινον
σῶμα, ἔχοντα χεῖλη, λαιμὸν, ὤμους, γαστέρα, πόδα
καὶ «χέρια», ὡς ὀνομάζει ὁ λαὸς τὰς λαβὰς.

Τὰγγεῖα ταῦτα ὁ πρῶτος ἀνασκαφεὺς τῆς Κνω-
σοῦ, ὁ περιφανὴς Ἀγγλος σοφὸς Ἀρθούρος
Ἐβανς, ἀπεκάλεσεν ἀνακτορικᾶ (Palace-style),
διότι φέρουσι διακόσμειν μεγαλοπρεπῆ καὶ ὄντως
βασιλικὴν. Συνίσταται δὲ αὕτη εἰς φυτὰ μᾶλλον
τροπικὰ ἔχοντα πλατέα φύλλα καὶ σχηματίζοντα ἑ-
λικας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναπτύσσονται ἀνωθεν εὐ-
μάσια ροιτῖδια. Ἡ ὄλη δὲ τεχνοτροπία τῶν εἰνε-
ἔδωχος ἀρμονικὴ καὶ θαυμάζει τις πῶς εἰς χρόνους

τόσον ἀπωτάτους ἡ Τέχνη εἶχε φθάσει εἰς τιαύτην τελειότητα. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν
πρέπει νὰ μας ἐκπλήττῃ, ἀφοῦ σήμερον εἰς τὰ μέσα περίπου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶ-
νος ἡ ἀνθρωπότης ἀντιθέτως ἀπεθηριώθη καὶ ἐξεβαρβαρώθη, ἡ δὲ Τέχνη πτήκ-
μασε καὶ ἐξεφαυλίσθη! ...

Α. Φ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΟΡΓΚΑ

Ὁλόκληρος ὁ διανοούμενος κόσμος τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν λοιπῶν ἠπει-
ρων θρηνεῖ τὸν τραγικὸν θάνατον ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων ἐπιστημόνων καὶ
λογοτεχνῶν τῆς Ρουμανίας, τοῦ Καθηγητοῦ Νικολάου Γιόργκα. πε-
σόντος ἀδοκίμως θύμα τῶν τελευταίων ἐμφυλίων σπαράγγμων ἐν τῇ φθῆ χώρᾳ
τῆς Ρουμανίας.

Ὁ Γεώργιος Γιόργκα ἐγεννήθη τῷ 1871 ἐν Μποτοσάνῃ τῆς Ρουμανίας, ἀπὸ
τροφερᾶς δ' ἡλικίας ἐφάνερωσε τὴν ζωηράν του κλίσην εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν
λογοτεχνίαν, διότι μόλις 13 ἐτῶν ἔγραψε πολιτικὸν ἀρθρὸν καὶ συνέταξε τὸ
«ἐξωτερικὸν πολιτικὸν δελτίον» εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ «Ρουμάν» τῷ 1884, βρα-
δύτερον δὲ ἐδημοσίευσε ποιήματα καὶ κριτικὰ εἰς διάφορα περιοδικὰ τῆς Ρου-
μανίας.

Τῷ 1890 ἐταξείδευσεν εἰς Εὐρώπην, δαπάναις τοῦ Κράτους, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐπιστημονικῶν του σπουδῶν, μετὰ τέσσαρα δὲ ἔτη ἐπέστρεψε Διδάκτωρ τῆς φιλολογίας τῶν Πανεπιστημίων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Λειψίας. Μετὰ ταῦτα ἐφόδια διωρίσθη ἀμέσως ὁ Γιόργια καθηγητὴς κατ' ἀρχάς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βουκουρεστίου, τῷ δὲ 1903 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Σπορεύς», ὅπου συνεκέντρωσεν ὅλα τὰ μνημεῖα τῆς ρουμανικῆς φιλολογίας.

Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ ἄλλων, ἅτινα διηύθυνε, κατόπιν ὁ Γιόργια κίνησε νέους ὀρίζοντας εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Ρουμανίας, ἰδίως δὲ ἠγωνίσθη διὰ νάποκαθαρίσῃ τὴν ρουμανικὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοῦ ξενισμοῦ.

Εἰς τὴν πολιτικὴν παλαίστραν κατήλθε τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1907, ἐξελέγη δὲ βουλευτὴς Ἰασίου, τότε δὲ ἱδρύσασκε καὶ τὸ «Ἐθνικὸν δημοκρατικὸν κόμμα». Τῷ 1912 ἐξελέγη βουλευτὴς Πλοεστίου, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1929 ἀνηγορεύθη Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου.

Ἡ δράσις τοῦ ἐξόχου τούτου ἀνδρὸς εἶναι τόσον πολυσχιδῆς, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν οὐδὲ περιληπτικῶς νάναφέρωμεν ἐνταῦθα ἕστω καὶ τὰς κεφαλαιώδεις ἐργασίας, ὡς π. χ. τὴν ἱδρύσιν «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου» εἰς Βαλένι τῆς Πράχοβας καὶ τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Συνδέσμου», εἰς τὸν ὅποιον ἐδώρησε 15.000 τόμους σπουδαίων συγγραμμάτων.

Ἐραδύτερον δὲ, τῷ 1923, προσέφερεν εἰς τὸ ρουμανικὸν Κράτος τὴν ἰδιόκτητον κατοικίαν του μετὰ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν λοιπῶν ἔργων Τέχνης, κειμηλίων, χειρογράφων καὶ πολυτμῶν συλλογῶν, ἐπωνομασθείσαν ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως «Μορφωτικὸν καθίδρυμα Νικολάου Γιόργια».

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἰδιαίτερος ἦτο γνωστὸς καὶ προσφιλεὶς ὁ σοφὸς οὗτος ρουμάνος, διότι ἠσχολήθη εἰς τὴν Βυζαντικὴν Ἱστορίαν καὶ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ρουμάνων ἡγεμόνων καὶ τὴν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1924.

Κατὰ τὴν διατριβὴν του ἐν Ἀθήναις ὡς μέλους τοῦ «Βυζαντινοῦ Συνεδρίου» εἶχον τὴν εὐτυχίαν νά τον γνωρίσω προσωπικῶς, ἐθαύμασα δὲ ἐν αὐτῷ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν προσήνειαν τοῦ ἠθους. Μοι ἐδώρισε τότε πολλὰ συγγράμματά του καὶ με προσεκάλεσε νά τον ἐπισκεφθῶ ἐν Ρουμανίᾳ, ὅπου πράγματι μετέβην πρὸ διατίας, πλὴν δυστυχῶς ἀπουσίαζεν ἕνεκα ἀσθενείας τῆς συζύγου του ἐν Ἑλβετίᾳ Ὁ Γιόργια ἦτο ὁ ἐπιστημονικὸς σύνδεσμος τῆς Ρουμανίας μεθ' ἀπάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ὁ δὲ θάνατός του ἀφῆκε μέγα κενὸν εἰς τὴν φιλίαν μας βαλκανικὴν γῶραν, μεθ' ἧς συνδεόμεθα δι' ἱστορικῶν ἐπισημῶν, τοὺς ὁποίους ἐνίσχυσε καὶ ἐκραταίωσεν ὁ μεταστάς ἐπιφανὴς ἐπιστήμων. Πληρεστέραν βιογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Γιόργια συνέγραψεν ἡ δόκιμος λογοτέχνης, δις Αἰμιλία Καραβία, εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐγκυκλοπαίδειαν «Γυρσοῦ».

ΑΛΕΞ. Θ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΔΡΑΣΙΣ

Κλεισμένος στοὺς τοίχους,
Καλύβης μικρῆς,
Ν' ἀκούω τοὺς ἤχους
Μιᾶς μάχης σφοδρᾶς!

Οἱ κίνδυνοι ἀπ' ἔξω
Πλυμύρας φωτός
Κι' ἐγὼ νά μὴν τρέξω,
Νά μείνω σκυφτός!

Φωτιά, ποὺ δὲν θέλει
Νά μείνῃ κρυφῆ,
Νά λάμψῃ, κι' ἂν μέλλῃ
Εὐθὺς νά σβυσθῇ.

Ὁρθάνοικτα στήθια
Μ' ὄρμη πεταχτή,
Στὸ φῶς, στήν ἀλήθεια
Ψυχὴ δυνατὴ!

Κ. Μ. ΓΕΡΗΝΙΟΣ

ΣΛΗΜΑΝΝ ΚΑΙ ΜΥΚΗΝΑΙ

Μελέτη τοῦ κ. ΝΙΚ. Γ. ΣΤΑΘΑΚΗ

Ἰλαῦκα εἰς Ἀθήνας κομίζεσι ὁ ἀναλαμβάνων νά ἱστορήσῃ τὰ τῶν Μυκητῶν. Καὶ τοῦτο διότι καίτοι αἱ ἀρχαιολογικαὶ λεπτομέρειαι πιθανὸν ν' ἀγνοοῦνται ὑπὸ πολλῶν, ἐν τούτοις ὅμως δὲν θὰ ὑπάρχῃ Ἕλληνας οἷσις νά μὴ ἔχη ἀκούσει περὶ τῆς περιφήμου ταύτης πόλεως! Μήπως ὅμως καὶ δλόκληρος περίοδος, περίοδος —σταθμὸς διὰ τὴν ἱστορίαν μας τὴν παναρχαίαν τοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἀποκαλεῖται Μυκηναϊκῆ;

Ὁ Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς ἀνάγεται ἀπὸ τὸ 1600—1250 περίπου π. Χ. ἀποτελεῖ δὲ τὴν πλεόν θαυμαστὴν περίοδον τῶν προϊστορικῶν χρόνων τῆς Ἑλλάδος.

Μία δὲ πόλις ἰσχυρὰ, ἐνδοξοῦσα, ἐξέχουσα, ἐδώσεν τὸ ὄνομά της εἰς τὸν πολιτισμὸν τοῦτον: αἱ Μυκῆναι. (1)

Κατόπιν τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν φαίνεται μᾶλλον πιθανὸν ὅτι τὸν ὄνομα Μυκῆναι προῆλθεν ἀπὸ τὸ Μυκῆνη (2) (ὡς π. χ. ἐκ τοῦ Ἀθήνη αἱ Ἀθήναι)

Ὁ Ἑρρίκος Σλήμανν ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ὅστις ἐπεχείρησεν τὰς ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφὰς κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1874 ἀνοίξας δοκιμαστικὰς τάφους ἐν τῇ Ἀηροπόλει.

Συστηματικῶς ὅμως δυνάμεθα νά εἰπωμεν ὅτι ἠσχολήθη μόνον μετὰ διατίαν καὶ συγκεκριμένως τὸν Αὐγούστιον τοῦ 1876. Ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ζήλου του τοῦ μεγίστου διὰ τὴν ἔρευναν, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν Ὀμηρικῶν περιοχῶν ἠδυνήθη ἐν μέρει ν' ἀναστήσῃ μίαν δλόκληρον ἐποχὴν: τὴν Μυκηναϊκὴν! Εἶναι δὲ μᾶλλον δεδικοιολογημένη ἢ πλάνη του νά θεωρήσῃ ὅτι ἀνεκάλυψεν καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμέμνονος. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι γνωστὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Τροίᾳ (3) ἀνασκαφῆς του καὶ ἀνακαλύψεις ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Σλήμανν ὅστις παρέσυρεν αὐτὸν εἰς τὴν ταύτισιν καὶ τῶν μικροτέρων λεπτομερειῶν τῶν ἀνασκαφῶν του πρὸς τὰ παραδιδόμενα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου.

(1) Ὅρα σχετικῶς μετ' ἀνωτέρω καὶ ἄρθρον τοῦ ἀρχαιολογοῦ Σπ. Ν. Μαρινάτου ἐν τῇ περιοδικῇ «Πολιτισμὸς» Τομ. I, τεύχος 9ον σελ. 750—755 (αἱ ἀνασκαφαὶ Goekoop ἐν Κεφαλληνίᾳ, κ.λ.π. ἰδίως ἐν Σελ. 750 καὶ 758).

(2) Ἡ θεὰ Μυκῆνη πρέπει νά ὑπῆρξεν προελληνικὴ θεοῦς.

Περὶ αὐτῆς οὐδεμίαν μνείαν πλὴν τῆς ἐν Ὀδυσσεύᾳ ἐνθα ὡς σπουδαιότατη ἡρώϊς ἀναφέρεται:

Ἄγυρό τ' Ἀλκμήνη τε εὐστέρφανος τε Μυκῆνη. Κατὰ δὲ τὴν μυθολογίαν ἡ Μυκῆνη ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἰνάχου βασιλέως τοῦ Ἀργεοῦ σύζυγος δὲ τοῦ Ἀκαστοῦ (ἐθνικοῦ ἡρώϊος τῶν Ἀρκάδων.)

Ὁ Πausanias (B, 10.4) ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ ταύτης ἔλαβον καὶ τὸ ὄνομά των αἱ Μυκῆναι.

(3) Ὅρα Ν. Γ. Σταθάκη «Σλήμανν καὶ Τροία» Ν. Δελφοί Ὀκτώβρ. τοῦ 1910 σελ. 2.

Ἄδιαφóρωσ ὁμῶσ τῆσ ὑπὸ τοῦ Σλήμανν ὑποστηριχθείσης γνώμησ εἶναι πλήρωσ ἔξακριβωμένον, ὅτι οἱ τάφοι δὲν ἀνήκουν μὲν εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα ἀνήκουν ὁμῶσ εἰς ἐπιφανῆσ καὶ δὴ βασιλικὸν γένος (λόγω τῶν χρυσοῶν κτερισμάτων καὶ κοσμημάτων κ.λ.π.) Εἰδήσεις ἀρχαιολογικὰσ περὶ τῆσ «κολυζούσου» (1) πόλεωσ τῶν Μυκητῶν καὶ δὴ τὰσ πρώτασ μὰσ δίδουν (ἔκτοσ τοῦ Πausανίου πολλοὶ νεώτεροι περιηγηταὶ οὕτω ὁ Dodwell κατὰ τὸ 1801—1806 (Cyclopaean and Pelasgic remains) ὁ Leake (1806, «Morea» τομ. 2) ὁ Gell τὸ 1810—1816 (Argolis καὶ Itinerary.) Ὁμοίωσ καὶ ὁ Pouqueville (1813) ὁ Blouet (1833) κ. ἄ. (3) Ὁ Σλήμανν ἀνεκάλυψεν ἐπίσης καὶ θολυτὸν τάφον (τὸν καλούμενον τῆ Κλυταιμνήστρασ). (4)

Ὁ Ἐρρίκοσ Σλήμανν ἀνέσκαψεν πέντε τάφουσ. (5) τὸν ἕκτον δὲ τάφον ἀνεκάλυψεν ὁ μετέπειτα ἐκδοθεὶσ εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ κυκλικοῦ περιβάλου Ἑλλην ἔφοροσ Σταματάκησ (Νοεμβ. 1877—τέλοσ Μαρτίου τοῦ 1878).

Κατὰ τὸ ἔτοσ 1886 καὶ ἐξῆσ εἰς Μυκῆασ εἰργάσθη ὁ Χρ. Τσοῦντασ. Οὗτοσ ἠρεῦνησεν τὸ εἰς Ἀκρόπολιν εὑρεθὲν Ἀνάκτορον ὅπερ ὁμοιον μὲ τὸ τῆσ Τίρυνθοσ—Ὁσαύτωσ εἰργάσθη καὶ εἰς τὰ νεκροταφεῖα τῆσ κάτω πόλεωσ. Ἐκκλιθαρίσθησαν δὲ οἱ 4 ἔκ τῶν 6 τάφου (6).

Ἐτεροι οἵτινεσ ἠσχολήθησαν μὲ ἀνασκαφὰσ εἰς Μυκῆασ ἔκτοσ τοῦ Κερραμοπούλου (1913) εἶναι ὁ Rodenwaldt (1914) κυρίωσ δὲ λίαν διαφωτιστικὰσ ἰδίωσ ὡσ πρὸσ τὴν κατεστραμμένην Ἀκρόπολιν (7) ἐτερείησεν ἡ Ἀγγλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή. (8)

(1) Ὁμο II. Καββαδία «ἱστορικὴ Ἀρχαιολογία Ἀθῆναι 1911 σελ. 207 «Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκῆναισ.»

(2) Πρὸλλ. χωρίον Πausανίου (II, 16) καὶ ἐκ τῆσ ἀσαφείασ τοῦ Πausανίου διακρίνεται ἡ πλάνη τοῦ Σλήμανν, ἡ θέσισ ἄλλωσ τε ἢ ὑπὸ τοῦ Σλήμανν ἐπιστημανθεῖσα διὰ τοὺσ βασιλικούσ τάφουσ συνεφάνει εἰς τὰ περὶ τριῆσ κ. λ. π. κατὰ τὸν Πausανίαν ἀναφερόμενα. Οὕτω «Μυκητῶν δὲ ἐν τοῖσ ἔρειπίοισ κρήνη τε ἐστὶ κλισημένη Περσεία καὶ Ἀτρέωσ καὶ τῶν παιδῶν ὑπόγυια οἰκοδομήματα ἐνθα οἱ θεσσαροὶ σφιστικῶν χρημάτων ἦσαν. Τάφοσ δὲ ἐστὶ μὲν Ἀτρέωσ εἰσὶ δὲ καὶ ὅσουσ σὺν Ἀγαμέμνονι ἐπανηκῶτασ ἐξ Ἰλίου δειπνίσασ κατεφάνευσεν Αἰγισθοσ τοῦ μὲν δὴ Κασσάνδρασ ἀνήματοσ ἀμρισθητοῦσι Λακεδαιμονίων οἱ περὶ Ἀμύκλασ οἰκοῦντεσ ἕτερον δὲ ἐστὶν Ἀγαμέμνονοσ τὸ δὲ Εὐρυμέδοσ κ.λ.λ. Κλυταιμνήστρα δὲ ἐκάφη καὶ Αἰγισθοσ ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ τείχουσ ἐν τὸσ δὲ ἐπηξιώθησαν ἐνθα Ἀγαμέμνον τε αὐτὸσ ἐκεῖτο καὶ σὺν ἀκρίνω φονευθέντεσ» Περὶ τῆσ ἐρμηθείασ τοῦ κειμένου τοῦ Πausανίου κλπ. ὄρα Belger Beitrage zur Kenntnis der Griechischen Kuppelgraber 1887.—Ὁμοίωσ μνησίαν καὶ Καββαδίαν ἐνθ. ἀνωτ.

(3) Ὁμο πλειόνα ὡσ καὶ ἐκτενῆ βιβλιογραφίαν Στ. Ν. Μαρτίνου «Μυκῆναι ἐν Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαίδ. σελ. 846 τομ. 12'.

(4) Ὁμο Schliemann—Mykenae 1877—Mycenes—1879.

(5) Ὁμο λεπτομερῶσ ἐν Η. Schliemann (γαλλ. μετάφρ. Mycenes—Hachette Paris 1878.—Μὲ τὸν Σλήμανν ἠσχολήθη ὁ κατ' ἐξοχὴν βιογράφουσ Μεγάλου ἀνδρῶν ὁ ἐπιφανῆσ Emil Ludwig. Ἐξάμετοσ δὲ εἶναι καὶ ἡ ἰσπανικὴ μετάφρασισ τοῦ περὶ Σλήμανν ἔργου του πρὸλλ. E. Ludwig—Schliemann Historia de un buscador de oro (traducción de Carmen Gallardo) Barcelona editorial—Juventud 1934.

(6) Ὁμο Χ. Τσοῦντα Μυκῆναι 1893. Τοῦ αὐτοῦ. Ἐν Πραγῆ. Ἀρχαιολ. Ἐταιρ. 1886—1888—1891—1896—1897—1902.

Ὁμοίωσ ὄρα καὶ Καββαδίαν ορ. cit. σελ. 208 καὶ ἐξῆσ.

(7) Ἐκτοσ ὁμῶσ τοῦτου αἱ ἀνασκαφαὶ αὐταὶ μὰσ ἐπέτεψαν νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν σαφῆ καὶ περὶ τῆσ παλαιωτάτησ ἱστορίασ τῶν Μυκητῶν.

(8) Πρῶσιτάμενοσ τῶκ ἀνασκαφῶν τούτων (1921—1923) ἦτο ὁ Wace διαυθυντῆσ τότε καὶ τῆσ Ἀγγλ. Ἀρχαιολ. Σχολῆσ.

Ἡ πόλισ τῶν Μυκητῶν σύγκεται ἐκ τῆσ Ἀκροπόλεωσ καὶ ἐκ τῆσ κάτω πόλεωσ. Ἐν τῆ Ἀκροπόλει διέμενε ὁ βασιλεὺσ ἐν δὲ τῆ κάτω πόλει ὁ λαόσ.

Αἱ Μυκῆναι κατὰ τὴν παράδοσιν ἐκτίσθησαν ὑπὸ τοῦ Περσεῶσ εἶναι δὲ πόλισ νεωτέρα τῆσ Τίρυνθοσ. (1) Αἱ Μυκῆναι (2) ἢ ἐν μυκῶ Ἀργεοσ ἱπποβοτοιο (3) ἔγανοντο περίφημοι οὐχὶ μόνον διὰ τὰσ ἐν αὐταῖσ ἀνασκαφὰσ τῆσ ἀκροπόλεωσ κλπ.) ἀλλὰ (4) κυρίωσ διὰ τὰ ἀνεκτίμητα εἰρήματα τῶν τάφου ὑπὸ τοῦ Σλήμανν, τὰ ὁποῖα ἐπέτεψαν νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν ἱκανὴν περὶ τοῦ Μυκηκαίκοῦ ὀνομασθέντοσ πολιτισμοῦ (5)—Τὸ τεῖχοσ τῆσ Ἀκροπόλεωσ (6) κατεσκευασμένον σχεδὸν κατὰ τὸν Κυκλώπειον τρόπον εὑρηται σχεδὸν ἐν ἔρειπίοισ. Ἡ οἰκοδομησισ δὲν ἦτο ὁμοιογενῆσ. Παρουσιάζει δὲ κυρίωσ διαφόρουσ μορφὰσ ἢ τρόπουσ κατασκευῆσ: Τὸν ἰσοδομικὸν καὶ τὸν πολυγωνικὸν (ἔκτοσ τοῦ Κυκλωπειοῦ ὡσ ἀνωτ.) (7)(8) Περίφημοσ παραμένει ἡ περιλάλητοσ Πύλη τῶν λέοντων. (9)

Τὰ θηρία ὀρθοῦνται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ κιονίσκου ὁ ὁποῖοσ δῆλον ὅτι συμβολίζει θεὰν ἣτισ προστατεῖ καὶ διαφυλάττει τὸν Βασιλ. οἶκον. (10) Οἱ ἀρχαίοι ἐπίσταντο ὅτι τόσον τὸ ἀνάκτορον τοῦτο ὅσον καὶ τὰ τεῖχη τῆσ Ἀκροπόλεωσ τῶν Μυκητῶν καὶ τῆσ Τίρυνθοσ ἦσαν ἔργα Κυκλώπειων. (11).

Καὶ εἰς ἔτερα μνημεῖα τῆσ πόλεωσ ἀρχαϊότητοσ εὑρηνται λέοντεσ (12) λελαθειμένοι ἐπὶ βράχου κλπ. Ὁμοίωι δὲ ὡσ πρὸσ τὴν στάσιν μὲ τοὺσ λέοντασ τῶν Μυκητῶν εὑρηνται καὶ ἐν Φρυγίᾳ.

Μικρὰ ἔτερα πύλη μονόφυλλοσ ὁ τῆρχεν εἰς τὸ μέσοσ τῆσ β. πλευρῆσ τοῦ τείχουσ ἴσοσ δὲ καὶ τρίτη πύλη εἰς Ν. Α. γωνίαν. Τὸ μέγα Ἀνάκτορον εὑρίσκατο (13)(14)

(1) Πλειόνα ὄρα λεπτομερέστερον ἐν Καββαδίᾳ ορ. cit. σελ. 190 ὁμοίωσ σελ. 208.

(2) Ὁμο Steffen Karten von Mycenae 1881.

(3) Ὁδοσ. Β'. 263.

(4) Ὁμο Ed. A. Browne, «The Greek Architecture» London 1900 σελ. 4 καὶ ἐξῆσ.

(5) Ὁμο C. Tsountas and J. Irving Manatt «The Mycenaean Age» 1897 σελ. 356—360 (The role of the Mycenaean in the history of culture.

(6) Ἀνασκαφῆσ τούτου ὑπὸ τοῦ Ch. Chipiez, ὄρα ἐν Καββαδίᾳ ορ. cit. σελ. 209 εἰκ. 231.

(7) Δηλ. κατασκευῆ Τείχουσ διὰ κανονικῶν λίθων ἐπεξεργασμένων, οἵτινεσ προσημῶντοσ ἀνευ ἐνδιαμέσου ἐπιθέσεωσ πηλοῦ ἢ λιθαρῶν.

(8) Ἐπὶ τοῦ πολυγωνικοῦ δὲ τύπου οἱ λίθοι πολυγωνικοὶ τεχνικῶσ ὁμῶσ ἐπεξεργασμένοι. Ὁμο E. A. Browne ορ. cit. σελ. 7.

(9) Καββαδίαν ορ. cit. εἰκ. 236—Ὁμοίωσ ὄρα καὶ Χ. Τσοῦντα Ἱστορία τῆσ Ἀρχ. Ἑλλην. Τέχνησ Ἀθῆναι 1928. Σελ. 45 εἰκ. 61. Ὁμο ὁσαύτωσ καὶ ἐν Tsountas Irving Manatt ορ. cit. σελ. 352 ὅπου καὶ μνησὶ περὶ τῆσ ὑπάρξεωσ καὶ ἐξαφανίσεωσ λέοντων ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἑλλάδι «The Lion lingered in Thrace as late as the 5th and 6th century.» Ὁμο ὁμοίωσ σχετικῶσ Ἡρόδοτον VII, 125, ὡσ καὶ ἐν Lubbock: Prehist Times.

(10) Ὁμο Tsountas—Irving Manatt ορ. cit. σελ. 30 (The Lion Relief).

(11) Ὁμοίωσ ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 31. Ὁμο καὶ Ramsay Journ. Hellen Stud IX 369.

(12) Ὁμο E. A. Gardner «Greek Sculpture London 1896 § 8 σελ. 59 καὶ § 5 σελ. 53 ὁμοίωσ ὄρα Perrot—Chipiez. History of Art in Phrygia σελ. 177. Ὁμοίωσ ὄρα τῶν αὐτῶν Histoire de l'Art τομ. 50σ) λεπτομερέστερον περὶ τῆσ Φρυγικῆσ Τέχνησ.

(13) Ὁμο ἐν Τσοῦντα Ἱστ. Ἀρχ. Ἑλλ. Τεχν. σελ. 24 (Μυκηναϊκὰ Ἀνάκτορα).

(14) Ὁμο I. M. Παναγιωτοπούλου Γεν. Ἱστορία τῆσ Τέχνησ Ἀθῆναι 1926 σελ. 180 («Τὰ ἀνάκτορα τῶν Μυκητῶν καὶ τῆσ Τίρυνθοσ, ὅπου καὶ τὰ εἰς τὴν Ὀμηρικὴν Ἑρῶν οἰκοδομήματα ἀνήκουν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Κρητικὴ τέχνη ἀχθεῖται εἰς τὸ ἀποκρύφωμα τῆσ ἀνθήσεωσ τῆσ ἠδῆρησ τὸν κύκλον τῆσ δράσεωσ τῆσ καὶ ἐπέδρασεν σημαντικώτατα εἰς τὴν ἔξω τῆσ νήσου ἐν τῆ ἑλλοπιῆ νησιωτικῆ καὶ ἠπειρωτικῆ Ἑλλάδι καλλιτεργουμένην τέχνην.»)

ἐν τῇ κορυφῇ τῆς Ἀκροπόλεως τὰ σωζόμενα δὲ μόνον ἐρείπια τούτου ἀνευρέθησαν τὸ 1886. Φαίνεται ὅτι πυρκαϊὰ ὑπῆρξεν ἢ αἰτία τῆς καταστροφῆς του. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν βραδύτερον ἐκτίσθη Ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς. Εἰς τὰ δωμάτια καὶ ἐν γένει διαμερίσματά τῶν Ἀιακτῶν τῶν Μυκηνηῶν ὑπῆρχον τοιχογραφαὶ παριστάνουσαι γραμμικὰ φυτὰ, ἀνθρώπους ἵππους κλπ. (1)

Οἱ ἀντιρριθεῖσαι οἰκίαι εἶχον ἓνα μόνον ὄροφον κατοικήσιμον, ὃ δὲ ἕτερον ἀπετέλει τὸ ἰσόγειον ἢ καὶ ὑπόγειον ἄνευ ἐξωτερικῆς θύρας (2). Ἐχοσιμίαιον δὲ συνήθως ὡς ἀποθήκη. Ὁ κύριος ὄροφος εἶχε ξύλινον δάπεδον (3) δι' αὐτοῦ δὲ ἐγένετο καὶ ἡ συγκοινωνία μὲ τὸ κάτωθι διαμέρισμα τὸ ὁποῖον συχνάκις ἐκαλεῖται ὡς εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω θύρας ἐξόδου.

Τὸ κλῆος ὅμως τῶν Μυκηνηῶν εἶναι εἰ περιλάλητοι θαυμάσιοι βασιλικοὶ τάφοι οἵτινες ἐπλήρωσαν χρυσοῦ τὸ ἡμέτερον Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον (4).

Ἀρχικῶς τὰ πολυτίμα ταῦτα ἀντικείμενα ἐναπεπέθησαν ἐν τῷ Μουσεῖο τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας καὶ εἰς μίαν ἀΐθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου τὸ δὲ 1892 μετεφέρθησαν εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν μας Μουσεῖον. (5) Οἱ τοῖχοι τῆς Αἰθούσης ταύτης ἐν ἧ ἑστεγάσθησαν αἱ Μυκηναϊκοὶ Συλλογαὶ διεκοσμήθησαν ἐνεργείας τοῦ Π. Κοββαδία. (6) Οἱ ἀντιρριθέντες τάφοι ἔχουν βάθος 3—5 μ. Ὁ μέγιστος τούτων εἶναι ὁ 4ος τάφος μνη. 6,75 πλάτους δὲ 2,75. Ὑπεράνω τῶν τάφων ὑπῆρχον σιήλαι (ἐπιτύμβιοι). Ἄλλαι ἐκ τούτων μηδεμίαν γλυφὴν ἔχουν ἐν ᾧ ἕτεροι ἔχουν ἐγγεγλυμένους παραστάσεις. (7) Εἰς ἅπαντας τοὺς τάφους δὲν εἶχεν ταφή ἴσος ὀρθοῦς νεκρῶν. Οὕτω εἰς τὸν Α' ὑπῆρχον τρεῖς νεκροὶ εἰς τὸν δεύτερον εἰς νεκρῶς, ἐν τῷ τρίτῳ πέντε ἐν τῷ τετάρτῳ ὁμοίως πέντε, ἐν τῷ πέμπτῳ τρεῖς ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τέλος δύο νεκροί. (8).

(Εἰς τὸ προσεχὲς τὸ τέλος ὡς καὶ περιληψὶς τοῦ προσηγουμένου)

Ν. Γ. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

(1) Όρα Tsountas—Irving Mautt op. cit. σελ. 95 (εικ. 15) Ὁμοίως καὶ ἐν σελ. 62—66 (The Mycenaean and Homeric palace.)

(2) Tsountas ἐνθ. ἀν. σελ. 68 (two story Houses).

(3) Συγκείμενον ἐκ κορυμῶν δένδρων.

(4) Ὁ Π. Κοββαδίας συνεκέντησε οὐ μόνον τὰ εἰς Μυκήνας ἀλλὰ καὶ εἰς ἑκατέρωθεν τῆς Ἑλλάδος εἰς θέματα Μυκηναϊκὰ ἀντικείμενα καὶ καταρτίσας οὕτω μοναδικὴν ἐν τῷ Κόσμῳ Συλλογὴν ἐισποθέτησεν ταύτην εἰς τὴν κεντρικὴν πτέρυγα τοῦ Ἐθν. Μουσείου.

(5) Όρα Alex. Philadelfeus «The Museums of Athens» 1936, Σελ. 55-82 ἔπου καὶ λεπτομερῶς ἀναφέρονται πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς Μυκηναϊκῆς Συλλογῆς. Ὁμοίως ὅρα καὶ P. Cayvasias «Les Musées d' Athènes. Musée National» 1894. Όρα καὶ V. Stais Collection Mycénienne, 1909.

(6) Διὰ σχεδίων τοῦ ἀρχιτέκτονος G. Gawerau, ὅρα Κοββαδίαν Πρωτ. Ἀρχ. κλπ. σελ. 217.

(7) Ὁ Schuchardt ἐξάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ μετὰ γλυφῶν ἦσαν χάριτες νεκρῶν ἀνδρῶν οἱ δὲ ἄνευ χάριν νεκρῶν γυναικῶν.

(8) Ὁ Σλήμανν ἐρρῶνει ὅτι ἅπαντες οἱ τάφοι ἦσαν σύγχρονοι ἐν ᾧ ἀντιθέτως ὁ Schuchardt ἀκολουθεῖ τὴν ἐξῆς κατάταξιν: Ἀρχαιότερος ὁ 4ος κατόπιν ὁ 3ος, ὁ 5ος, ὁ 1ος τελευταῖος δὲ ὁ 6ος τάφος.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΕΠΟΥΛΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ

Ἡ πολιτικὴ σχεδὸν οὐδέποτε ἀπέσπασεν τὸν Ρέπουλην ἀπὸ τὸ ἀρχικὸν ὑπέροχον τῆς ζωῆς του, δηλαδὴ τὴν δημοσιογραφίαν.

Ὡς ὑπουργός—διευθύνων ἐνίοτε οὐχὶ μόνον ἐν ὑπουργεῖον, ἢ ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, εὑρίσκε πάντοτε καιρὸν διὰ νὰ γράψῃ ἄρθρον εἰς τὴν «Ἐστία».

Ἄλλὰ τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα παραθέτομεν κατωτέρω δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς κυρίως ἀρθρογραφίας.

Ὁ παγκόσμιος πόλεμος τοῦ 1914 ἔγινε ἀφορμὴ συγκεντρώσεως ἀγγλικῶν στρατοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὁ Ρέπουλης διασχίζων τὰς πολυθρόβους ὁδοὺς τῆς πόλεως ἔριχνε τὴν ματιὰ του πρὸς τὴν ἐκτακτὸν αὐτὴν στρατιωτικὴν κίνησιν. Ἡ ματιὰ τοῦ Ρέπουλη ἦτο φακὸς δημοσιογραφικός, ἀποτυπῶνων σκίτσα.

Συλλέξας οὕτω μερικὰ σκίτσα τὰ ἐδημοσίευσεν εἰς ἐφημερίδας τῆς Θεσσαλονίκης κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1917, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ὁ Ἀγγλικὸς πολιτισμὸς ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πλαισίου. Rule Britannia!» Αἱ ἐν λόγῳ ἐφημερίδες ἦσαν ἡ «Μακεδονία» καὶ ἡ «Ἑλλάς».

Ἀποσπῶμεν τὰ κυριώτερα σημεῖα :

Τοὺς Ἀγγλοὺς δὲν ἐγνωρίζαμεν ἐκ τοῦ πλησίον. Τοὺς βλέπομεν τώρα ἐδῶ. Καὶ ἡ μελέτη τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὁλης αὐτῶν ἰδιοσυστάσεως ἐν τῇ ὁμοδικῇ τῶν ἐμφανίσει προκαλεῖ ἰδιάζοντα θαυμασμὸν, αὐτὸ τοῦτο κατάπληξιν καὶ μαγνητικὴν γοητείαν πρὸς τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν.

Οἱ εὐτυχίσαντες νὰ ζήσουν ἐπὶ πολὺ μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κόσμων, ἀκόμη καὶ οἱ εὐτυχοῦντες νὰ ἐπισκέπτονται αὐτοὺς μεταβαίνοντες κατὰ θέρος ὡς εἰς θέατρον, ἄς ἐπιτρέψουν ὀλίγον θαυμασμὸν εἰς τοὺς βλέποντας τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγγλικῶ πολιτισμοῦ ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πλαισίου. Ἄλλως δὲ ἀναδεικνύεται καὶ θαυμαστότερος ἴσως τοιαυτοτρόπως. Προσλαμβάνουν ἐκ τοῦ πλαισίου μεγαλυτέραν προοπτικὴν αἱ φωτοσκιάσεις τῆς εἰκόνας.

Ὁμαδὸν δὲ ἐκτυλίσσειται καὶ ἐδῶ ὁ Ἀγγλικὸς πολιτισμὸς.

Εἰς χιλιάδας κόσμου πάσης κλάσεως, καὶ πάσης μορφώσεως, καὶ πάσης ὀργανώσεως, καὶ πάσης δράσεως καὶ πάσης κινήσεως. Εἰς ὅλην τὴν ποικιλίαν τῆς κοινωνικῆς συνθέσεως, εἰς τάξιν στρατιωτικὴν καὶ εἰς ζωὴν ἀστικὴν. Εἰς συνείδησιν πατρίδος καὶ εἰς ἀντίληψιν κόσμου. Δὲν εἶναι θέσμα ἐνὸς ἢ ὀλίγων μόνον φυτῶν τῶν τροπικῶν, δὲν εἶναι ἀκτινοβόλημα ἐνὸς ἢ ὀλίγων μόνον ἀνθρώπων τοῦ Ἰσημερινοῦ εἰς ἔξον κλίμα. Εἶναι ὀλόκληροι συστοιχίαι καὶ ὀλόκληροι ἀνθοδέσμαι. Ὅλη ἡ ποικιλία τοῦ Ἀγγλικῶ κόσμου.

Βεβαίως δὲν κρίνω ἐδῶ τὸν κόσμον ἐκεῖνον ἐν τῷ συνόλῳ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς του ὑποστάσεως καὶ συνθέσεως, κινήσεως καὶ ἐνεργείας. Θά ἦτο τόσον κολοσσιαῖον τοιοῦτον ἔργον! Ὅ,τι βλέπω κρίνω. Καὶ εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἐδῶ Ἀγγλικῶ κόσμου ἐμφανίζεται ἡ λαμπροτέρα καὶ ἰσχυροτέρα ἑκφρασις τῆς ζωῆς καὶ ὁ τελειότερος εἰς χαρακτῆρα πολιτισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

***

Δὲν ἐννοῶ νὰ παραγνωρίσω τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῦοι κινῶνται καὶ τὸ ὁποῖον προβάλλουν ὅλοι οἱ Εὐρωπαϊκοὶ στρατοὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη. Ποῖα δὲ θεῖα εὐεργεσία ὅτι ἦλθεν ἀρθρόν τὸ φῶς αὐτὸ πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ποῖον χάριμα ἢ ὀργανωτικὴ ἀνάμιξις τοῦ Γαλλικοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἰδικὴν μας ἐδῶ ὀργάνωσιν καὶ ἡ τελεία συναδέλφωσις εἰς τὸ μέτωπον τοῦ πολέμου.

Προσελκύει ὁμοῦς ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν ὁ κολοσσιαῖος Ἀγγλικὸς φάρος, ὁ ὅχι περιορισμένος ὡς στρατὸς, ἀλλ' ὡς ἔθνος ἐν συνόλῳ, τὸ ὁποῖον ἀπὸ βιβλία μόνον καὶ δημοσιογραφικῆς περιγραφῆς ἐγνωρίζαμεν ἕως τώρα, ἄμεσος ἀντίληψις ὑπῆρχε μόνον ἀπὸ τοὺς ὀλίγους περιηγητᾶς.

— Διότι βέβαια δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμεύουν ὡς κριτήρια τὰ πληρώματα τῶν καταπλεθόντων στόλων κατὰ τὴν ὀλιγόωρον πρὸς διασκέδασιν ἔξοδον. Καὶ

λοῦται εἰς τὴν ὄλην των ἐβῶ ζωὴν, δὴ τὰ γνωρίσματα τοῦ χαρακτήρος, τὰς γραμμὰς αἰτινες συναπαρτίζουσι τὸν γενικὸν Ἀγγλικὸν χαρακτήρα.

Ἦγούνται εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν σταδιαδρομίαν τῶν Ἐθνῶν. Εἶναι ἡ ἐπι- κεφαλὴ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τῆς οἰκουμένης μουσικῆ. Ἡ πρωτοπορεία εἰς τὴν ἠθικὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ Ῥωμαῖοι τῆς λαμπροτέρας ἀκμῆς εἰς ἐμφάνισιν καὶ ἐπιβολὴν. Εἰς τὸν καθένα ἀρμόζει τὸ περὶ τοῦ Κάτωνος: τὴν μὲν χεῖρα πλήκτης τὸν δὲ πᾶσα μό- νιμος καὶ σταθερός. Ἄλλ' ὄχι καὶ γαῦρος τὸ πρόσωπον. Οὔτε τραχὺς τὴν φωνήν. Τοῦναντίον.

Οἱ Ἕλληνας τῆς εὐκλεεστέρως ἐποχῆς εἰς ἀντίληψιν τοῦ βίου.

φιλόσοφοι ὑποδεχόμενοι τὰς θλίψεις μὲ ἐν μείδισμα, τὰ δυστυχήματα μὲ μίαν ὑπόκλισιν, καὶ οὐδέποτε μὲ συντριβὴν. Οὔτε οἱ πόνοι τοὺς θραύουν, οὔτε αἱ ἡδοναὶ τοὺς μαλάσσουν. Σπαρτιᾶται τοῦ Λυκούργου εἰς χάλυβα ψυχῆς καὶ σε- βασμὸν νόμου, καὶ πειθαρχίαν εἰς τὸ καθῆκον, καὶ αὐτοθυσίαν.

***

Τοὺς ἠκούσαμεν ὡς ἐγωῖστας.

Πλάνη. Οἱ ἴδιοι μάλιστα συστέλλουσι πᾶσαν ἐγωῖστικὴν ἐπίδειξιν. Τοὺς λέ- γουσι ἐγωῖστας, διότι ἴστανται ὡσηλότερα. Ἄλλὰ κανεὶς Ἀγγλος δὲν ὑψώνει καὶ δὲν φουσκώνει τὸ ἀνάστημά του ἐπὶ τῶν ὀνύχων τῶν ποδῶν του πρὸς ἐπίδειξιν. Ἔχουσι βάθρον τὸ καθῆκον. Καὶ αὐτὸ τοὺς ἀναδεικνύει καὶ τοὺς ἐπιβάλλει.

Οὔτε ἕνας τετυφωμένος, οὔτε ἕνας ἐκαιρόμενος, οὔτε ἕνας μεγαλαυχῶν, οὔτε ἕνας ναρκισσευόμενος. Πόσον δὲ σθεναρὸν καὶ ἐπιβλητικὸν ἐγὼ εἰς τὴν ἀφελῆ στάθην καὶ κίνησιν ἐνὸς ἐκάστου καὶ πολλῶν ὁμοῦ. Ἄλλὰ ἐγὼ ὄχι κοῦ- φον ἢ σατραπικόν. Ἐγὼ εὐγενές, λιτόν. Ἀπέριτον, Ἐγὼ Δωρικοῦ ρυθμοῦ. Ἀπλοῦν, στερεόν, ἀνεπιτήδευτον, σεμνόν, ὁμαλόν, μέγα. Κάθε ἀνάστημα καὶ πα- ράστημα ὑψοῦται εὐθυτενές, μὲ κλίσιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐλαφράν, ὡς καμπύλη στή- λης τοῦ Παρθενῶνος διὰ τὰ μὴ κτυπᾶ εἰς τὸ μάτι, διὰ τὰ ἀφαιρῆναι τὸ προπετές τῆς ἀκαμψίας. Καὶ κάθε ἀνάστημα καὶ παράστημα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀγαλματώδη, τὰ ὡς ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀναγλύφων σοῦ κηρύττει μὲ τὴν ὄλην του ἔκφρασιν:

— Εἶμαι Ἀγγλος! Πιστεύω εἰς τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου καὶ τῆς φυ- λῆς μου. Πιστεύω εἰς τὸν ἑαυτὸν μου καὶ εἰς τὴν πατρίδα μου. Γνωρίζω τὰ κα- θήκοντά μου ὡς Ἀγγλοῦ καὶ ὡς ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Γνωρίζω ποῖα εἶναι ἡ τροχιά τῶν φιλοτιμιῶν Ἐθνῶν καὶ ποῖα ἡ τροχιά τοῦ πολιτισμένου ἀνθρώπου. Καὶ βαδίζω μὲ τὸ βῆμα σταθερὸν καὶ τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν.»

ΕΝΑ ΠΑΛΑΙΟ ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1912 οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος εὗρισκοντο ἐν Λονδίῳ, ἐνθα ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου συνεκροτήθη ἡ Διάσκεψις τῆς εἰρήνης, ἣτις ὡς γνωστὸν δὲν ἀπέδωκεν τὴν εἰρήνην μὴ ἐπιτυχοῦσα νὰ συμ- βιβάσῃ τὰς ἀπόψεις τῶν ἐμπολέμων Βαλκανικῶν κρατῶν.

Τῆς ἐν λόγῳ Ἀντιπροσωπείας μετεῖχεν — ἔχων εἰσέτι βαθμὸν λοχαγοῦ—ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ τότε ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἐστίας» τῶν Ἀθηνῶν, ἀπέστειλεν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα σκίτσα τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντι- προσωπείας θέλων νὰ δώσῃ μίαν ἰδέαν περὶ τῆς ἐντυπώσεως ἣν ἐπροξένησεν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, εἰς τὸν εὐρὸν κύκλον ἐντὸς τοῦ οὗοῦ διεξήγετο ἡ διπλωμα- τικὴ μάχη ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Τὸ σκίτσο τοῦ κ. Μεταξᾶ εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ. Δὲν τὸν ἐγνωρίζαμεν πρὸ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ στοιχηματίζομεν ὅτι ἐκεῖνη ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία, ποῦ ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ τὴν ὄψιν του, ὀφείλονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν πόλεμον. Μία λάμψις ἕνα φῶς ἑξα- ρετικόν, μία ὑπερτάτη ἐκδήλωσις εὐτυχίας, ὅποιαν δὲν παρέχει οὐδὲν σὺνηθες καὶ κοινὸν συναίσθημα, ἀπετυπώθησαν ζωηρότατα εἰς τὴν χαρακτηριστικωτάτην φυσιογνωμίαν του.

Τὸν ἠκούσαμεν συζητοῦντα στρατιωτικὰ μὲ νοῦμερα καὶ μὲ κρίσεις ἐνῶ δὲ κανεὶς νομίζει ὅτι ἡ ψυχικὴ ἐκεῖνη μέθη τῆς χαρᾶς θὰ τὸν παρέσυρεν εἰς με- τριωτάτας ὑπερβολὰς, ἐκπλήσσειται ἀπαντῶν ἕνα ψυχραιμότατον ὑπολογιστήν, ἕνα μετριοπαθέστατον καὶ θετικώτατον ἐξεταστήν τῶν πραγμάτων. Εἰς αὐτὸν εὗρσκει κανεὶς θαυμασίαν ἰσορροπίαν κρίσεως καὶ ὀρμῆς, ψυχραιμίας καὶ συνέ- σεως, μετριοπαθείας καὶ αὐτοπεποιθήσεως.

Εἰς τὴν σπανιωτάτην του στρατιωτικὴν μόρφωσιν ὁ πρωθυπουργὸς ἀνεπι- σταύθη ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ πολέμου ὑψίστης σημασίας ἀποστολὴν εἰς τὴν Σόφιαν. Αὐτὸ τὸ σκίτσο ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐστίαν» τῆς 22 Δεκεμβρίου 1912.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ

Ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἦτο διὰ τὰς Ἀθήνας ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πανελλήνιον, ὁ πιστότερος διαρρηθεὺς τῶν πηλῶν τῆς Ἐθνικῆς καρδίας.

Δὲν πρόκειται ἐδῶ νὰ γίνῃ μνεία περὶ τῆς τεχνικῆς ἀξίας τοῦ ἔργου του, περὶ τὴν ὅποιαν πολλὰ ἐγεννήθησαν συζητήσεις, κυρίως ἀπὸ τοῦ ἐν ἔτει 1895 θανάτου του.

Πρόκειται ἀπλῶς νὰ τονισθῇ ὅτι ἐπὶ μίαν πολυετή τῆς ἔθνικῆς ζωῆς περιο- δον, ὁ ἐλευθέρως καὶ ὁ ὑπόδουλος Ἕλληνας εἰς τὰς σελίδας τοῦ Παράσχου ἀνεγνώ- ριζεν τὸν πιστὸν καθρηπτισμὸν τῶν αἰσθημάτων αἵτινα κατεῖχον πᾶσαν ἑλληνι- κὴν καρδίαν. Ἐντεθθεν ἡ παροικιῶδης δημοτικότης τοῦ ποιητοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ ὁ πόθος μὲ τὸν ὅποιον ἐζήτη τοὺς τόμους τὸν ὁ ἔξω Ἑλληνισμὸς.

Ἐν ἔτει 1884 ὁ ποιητὴς συνέπεσεν νὰ εὗρεθῇ εἰς τὸ Μάντζεστερ τῆς Ἀγ- γλίας.

Ὁ ἐκεῖ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Χατζόπουλος παρέθεσεν τὴν 23ην Ἀπριλίου γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὸ γεῦμα αὐτὸ ὁ Παράσχος ἠγειρεν τὴν κάτωθι πρόκασιν:

Τὸ κύπελλον μου ἀνυψῶ μ' εὐγνώμονα καρδίαν
καὶ μὲ τὸ στήθος πάλλον,
Διὰ τὴν κυματόβρεκτον μεγάλην Βρεττανίαν,
Διὰ λαὸν ἀγέρωχον, ὡς πέλαγος μέγαν:
Προπίνω διὰ τῶν Ἐθνῶν τὴν νέαν Σπάρτην, ἣτις
Μέσω κυμάτων σκοτεινῶν, ὡς σκυθρωπὴ θεότης,
Τεῖχη τῆς ἔχει τ' ἀλμυρὰ νερὰ τῆς Ἀμφιτρίτης.
Ἀσπίθα τὸν ὠκεανὸν καὶ ξίφος τὸ ἐγὼ τῆς . . .

B

Ἡ Ἀλβιών εἶναι ναὸς Ἀπτέρου Νίκης κράμα
πυρός καὶ πάγου· ἑξαλλος καὶ Σαικεσπέρου δράμα·
Τριπλῆ ἑκάτη· ὄνειρον καὶ ἀριθμὸς καὶ Μοῦσα·
Ὀνειροπόλος ἀριθμεῖ ρεμβάζει ἀριθμοῦσα . . .
Κῶρα τῶν ἀντιθέσεων, Σφίγξ, αἰνίγμα καλεῖται·
Προσφέρει ἀνανεύουσα, καὶ δίδουσα ἀρνεῖται,
Ὡ πᾶσά τῆς ἀντίφασιν τὴν μεγαλύνει ἔτι·
Εἰς τὴν εἰκόνα θέλγητρον πᾶσι σιὰ προσθέτει·
Πίωμεν, φίλοι, πίωμεν διὰ τὴν ἐστεμμένην
Βασιλίαν τῶν θαλασσοῦν, ἣτις τὴν γῆν συστέλλει,
ἣτις ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τὴν ἔειπεν
δὲν καταδέχεται, ἀλλὰ Βρεττανικὴν τὴν θέλλει:

Ἦψώσατε τὰ κύπελα μετὰ θερμῆς καρδίας,
καὶ πλήρεις εὐφροσύνης,
Μέχρι κυθμένος πίετε ὑπὲρ τῆς Βρεττανίας·
Ὁ οἶνος νέκταρ λέγεται ὁ τῆς εὐγνωμοσύνης·
Λέγεται Ἀστυγέ, Κοδρικτόν, καλεῖται Ναυαρίνον·
Νεκρὰ θὰ ἦτον ἡ Ἑλλάς, ἀστὴρ ἀναυ ἀκτίνων
καὶ δούλης ἔτι πτώμα.

Ἐάν ὁ μεγαλύτερος τῶν φιλελλήνων δλων,
Ὁ Κάνιγκ ἄφινε κλειστὸν τὸ διατάσσον στόμα . . .
Ἐάν ὁ Βύρων τοῦ Βορρᾶ ὁ ἑξαλλος Ἀπόλλων,
Λίς, Ἕλληνας, ἀπαε Βρεττανός, ἄ, ὄχι, Ἕλληνας μόνον,

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

Κατά τας αρχάς του παρελθόντος μηνός έδημοσιεύθησαν δηλώσεις του κ. Τσώρτσιλ τονίζοντας ότι η 'Αγγλία θεωρεί Ιδικόν της τόν άγωνα της 'Ελλάδος. Έθεσεν δέ η 'Αγγλία εις τήν διάθεσιν της 'Ελλάδος 5 εκατ. λιρών.

Τήν 10 Νοεμβρίου οι Έλληνες έσάρωσαν τούς 'Ιταλούς εις τ ν Πίνδον. Ο πανικός μετεδόθη εις τό μέτωπον του Καλαμά. Οι 'Ιταλοί αντικατέστησαν τόν άρχιστράτηγον.

Τήν 17ην Νοεμβρίου, ομάς Δωδεκανησιών υπό τόν Ιατρόν Βέργην επέδρα- μεν εις τό Γαϊδουροίησι νησίδα παρά τήν Λέρον, και απέκόμισαν εκείθεν αιχμα- λώτους τέσσαρας καρβινιέρους, άφοϋ έφόνευσαν εις συμπλοκήν άλλους τρεις. Τα μετέπειτα γεγονότα έχουν ως εξής :

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ο κ. Κόμπτον Μάκκενζι εις τό «Σαντέι Γκράφικ» τονίζει ότι η Ρώμη θα μεταβληθῆ εις έρείπια άν βομβαρδισθοϋν αι 'Αθήναι.

21. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Τό αντιτορπιλικόν μας «Αετός» βυθίζει Ιταλικόν υποβρύχιον. 22. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ο στρατός μας καταλαμβάνει τήν Κορυτσάν και κατα- διώκει τόν πανικόβλητον έχθρόν. Οι Ιταλοί φεύγοντες πυρπολούν χωριά. Απόφα- σις της 'Αμερικής νά βοηθήσῃ τήν 'Ελλάδα.

24. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Εις τήν Μοσχόπολιν έγκατεστάθησαν ελληνικαι άρχαι. Ο ραδιοφωνικός σταθμός Λονδίνου άποκαλύπτει ότι η 'Ιταλία προετοιμαζεν τήν δημιουργίαν Μακεδονικής δημοκρατίας.

27. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ασχέτως πρός τήν Τουρκικήν προειδοποίησιν συμβου- λεύει και η Ρωσία τήν Βουλγαρίαν νά μη επέμβῃ εις τό έλληνοίταλικόν ζήτημα.

28. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ο στρατάρχης Μπαντόλιο στέλεται εις 'Αλβανίαν διά νά βελτιώσῃ τήν στρατιωτικήν κατάστασιν τών 'Ιταλόν.

Ο Ιταλικός στόλος καταδιωχθείς υπό τοϋ άγγλικού μέχρι τών άκτών της Σαρδηνίας υπέστη ζημίας.

29. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ο Μπαντόλιο επανήλθε εις Ρώμην.

30. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ο στρατός μας καταλαμβάνει τό Πόγραδετς και τό γύ- ρω όχυρά του.

Κατά τόν λήξαντα μήνα η έχθρική αεροπορία έβουβάρδισεν κυρίως τόν Πειραιά, τήν Θεσσαλονίκην, Λήρυσσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κρήτην, Κόριν- θον, Ηπειρον, Βοιωτίαν, Πάτρας, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον.

Επίσης τήν 19ην Νοεμβρίου, Ιταλικά πολεμικά έκανονιοβόλησαν τήν Σά- μον, έναντίον της οποίας έγινειο και αεροπορική επίθεσις.

Η δράσις της ημετέρας αεροπορίας απέρη λίαν έπιτυχής. Πολλά έχθρικά αεροπλάνα κατερίφθησαν.

Η Κυβέρνησις άνέστειλεν τήν Ισοβιότητα και μονιμότητα τών υπαλλήλων διαρκούντος τοϋ πολέμου.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

1. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Δράσις της άγγλικής αεροπορίας έναντίον της Νεαπό- λεως της 'Ιταλίας.

2. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Εις τήν 'Αθηρσυνίαν επαναστατική κίνησις κατά τών 'Ι- ταλόν

5. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Οι 'Ιταλοί βομβαρδίζουν τό Μοιαστίρι της Σερβίας.

6. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ο κ. Ροϋζβελτ εκλέγεται διά τρίτην φοράν πρόεδρος τών 'Ηνωμένων Πολιτειών. Εις τήν περιοχήν τοϋ Έμδεν έξερόνησαν 30 κύρκαται έξ άφορμής άγγλικών βομβαρδισμών. Νέος βομβαρδισμός τοϋ Μπρίντζι και της Νεαπόλεως.

7. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Η 'Αμερική παραινώνει εις τήν 'Αγγλίαν ύπ βύχια και έλαφρά κατά τήναικά και προσεσσιδτητα εις παραγγελίας αεροπλάνων. Φοβ ρύ έπιδρομή τών 'Αγγλων εις τό Μπρίντζι.

Δέν ήρπαζε τήν λύραν του, τήν Λύραν τών αιώνων
Κι' ύπέρ ήμών δέν έσυρε μ' ασμάτων θείους ήχους,
Τήν Δύσιν τήν ανάλυhton, σκληράς ψυχάς, άψύχους!

Ω ναι, κατά τήν εποχήν της πάλης τήν άγίαν,

Λύρ' άνταξία ύμνητε τήν Τιτανομαχίαν·

'Ελλάς και Βύρων έδωσαν τήν χείρα άμοιβαίως,

Εις έν ήνώθη φώς και πύρ, ή Σπάρτη κι' ό Τυρταίος,

Κ' έκθαμβοι είδον οι Λαοί μέσωσ πυρός και σάλου,

'Επί θεάτρου άληθοϋς, θεάτρου κόσμου άλλου

Τήν Κρήτην και τήν 'Αττικήν, τήν Χίον, τήν Μεθώνην,

Μεσολογγίου άστραπάς και άνημμένην κόνιν . . . .

Και εις όρχήστραν ήκουον παιάνας άλλων χρόνων,

Καριοφυλλίων κερουνοϋς και άσματα Βυρώνων!

Βυρώνων' ώ, τό όνομα τοϋ ψάλτου μας, εις τ' όμμα

Δάκρυον φέρει τήν ψυχήν μυρώνει και τό στόμα

Αν μόνον τό προφέρης

'Ενθουσιās, εύρύνεσαι και θλίβεσαι και χαίρεις:

Γ

Τών φιλελλήνων άπασαν τήν Ιερών χορείαν

Μέ τ' άγιόν του όνομα και μέγα συνειδίω

Και συγχανεύων χείμαρον φωτός εις λάμψιν μίαν

Εδγγνωμοσύνης κύπελλον ύπόδακρυς κειώνω.

'Η Ξεαρσις μεθ' ης ό Παράσχος έπρόφερεν τό όνομα τοϋ Γεωργίου Κάν- νινγ είναι άπολύτως δικαιολογημένη. Ο Γεώργιος Κάννινγ όστις κατά τήν νεό- τητά του είχεν γράψει πρήμα μέ τήν έπιγραφήν «'Η σκλαβιά της 'Ελλάδος» συ- κεντρώσας έν τοις στίχοις του όλην τήν συμπάθειαν ήι ήσθάνετο πρός τόν εισέτι ύπόδουλον έλληνικόν λαόν, ότε άργότερον εύρέθη εις τό αξίωμα τοϋ Υπουργοϋ τών 'Εξωτερικών της 'Αγγλίας και κατόπιν (1827) τοϋ πρωθυπουργοϋ, προσέφερεν εις τήν 'Ελλάδα άνεκτιμήτους ύπηρεσίας.

Τό 1823 θέλων νά προσεταιύσῃ τοϋς 'Ελληνικούς πληθυσμούς και διεκδι- κών ύπέρ αϋτών τό ένδιαφέρον της 'Υψηλής Πύλης, ήπειλήσεν ότι η 'Αγγλία θα καταλάβῃ νήσους τοϋ Αιγαίου. Τόν Νοέμβριον τοϋ ίδίου έτους προέβῃ εις έπίση- μον αναγνώρισιν της διεσθυνούσης τήν έλληνικήν επανάστασιν κυβερνήσεως. Και ήτο ούτη η πρώτη έπίσημος αναγνώρισις ήτις έγινειο πρός τήν αγωνιζομένην 'Ελλάδα.

Κατά Μάρτιον τοϋ 1825 ό Κάννινγ διέταξεν τας άγγλικάς αρχάς της 'Ιονίου Πολιτείας νά θεωροϋν τήν 'Ελλάδα, ως δύναμιν «έμπόλεμον» και συνε- πώς τὰ έλληνικά πλοία τοϋ άγώνος νά μη θεωροϋνται πειρατικά.

'Επίσης επέτρεψεν νά γίνονται δεκτοί *Έλληνες πρόσφυγες έν Καλάμω της 'Επτανήσου.

Τήν 24 'Ιουλίου 1825 έλοβεν έξ 'Ελλάδος τό έγγραφον τό όποϊον έτόνι- ζεν ότι :

«Τό 'Ελληνικόν Έθνος θέτει έκουσίως τήν Ιεράν παρακαταθήκην της ίδιας έλευθερίας, άνεξαρτησίας και πολιτικής του ύπάρξεως υπό τήν μοναδικήν υπερά- σπισιν της Α. Μ. Γεωργίου Δ' της 'Αγγλίας.»

Ο Κάννινγ άπαντιών άπέφυγεν νά δεχθῆ τοϋτο, αλλά παρείχεν έλπίδας ότι θα μεσολοβήσῃ πρός Ικανοποιητικόν τερματισμόν τοϋ άγώνος. Αποστείλας δέ τόν έξάδελφόν του έν 'Ελλάδι, συνέστησεν εις τούς *Έλληνες νά είναι με- τριοπαθείς εις τας άξιώσεις των. Μετ' άλλιον δέ έπέτυχεν τήν σύνταξιν τοϋ πρω- τοκόλλου της 23 Μαρτίου 1826 περί μεσολαβήσεως, τών Δυνάμεων παρά τῆ Πύ- λη ύπέρ της 'Ελλάδος.

Τῆ πρωτοβουλίᾳ του δέ και πάλιν (και ένα μήνα πρό τοϋ θανάτου του) υπε- γράφη έν Λονδίνω τό 1827 η συνθήκη τών Δυνάμεων η προλειάνασα τήν πλήρη 'Ελληνικήν άνεξαρτησίαν,

8. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Χίλια εμπρηστικά βόμβαι πέτουν ως βροχή έναντι του εργοστασίου Κρούπ. Βομβαρδίζεται ο πύργος του Λονδίνου
9. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Καταστρεπτικοί βομβαρδισμοί εις Μόναχον—Τουρίνον—Μιλάνον—Κάλιαρι—Μπρίντζι—'Αγίους Σαράντα—Δυρράχιον.
10. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Θάνατος του Νέβιλ Τσάμπερλαιν, τέως πρωθυπουργού της 'Αγγλίας. Σεισμός καταστρέφει ολοκλήρους πόλεις εις Ρουμανίαν.
11. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. 26 'Ιταλικά και Γερμανικά αεροπλάνα κατεστράφησαν εις την 'Αγγλίαν εντός της ημέρας. 'Αγγλικά αεροπορικά επιδρομαί από Βαλτικής μέχρι Βισκαϊκού κόλπου.
13. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Συντριβή του 'Ιταλικού στόλου εντός του λιμένος του Τάραντος.
14. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Νέα αγγλική κατά του Τάραντος επιδρομή. 'Αγγλικοί βομβαρδισμοί κατά 16 πόλεων της Γερμανίας.
15. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Οι 'Αγγλοι βομβαρδίζουν το Βερολίνον και άλλας πόλεις ως και 26 Γερμανικά αεροδρόμια. Εις την 'Αγγλίαν έβομβαρδίσθη το Κόβεντρι.
19. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Οι Γερμανοί διέταξαν το κλείσιμον του Πανεπιστημίου των Παρισίων επ' άδριστον. Το μέτρον αυτό ελήφθη διότι οι γάλλοι φοιτηταί συνεκρότησαν διαδήλωσιν και προσέβησαν εις εκδηλώσεις λόγω του αναγκαστικού έκπατρισμού των κατοίκων της Λωρραίνης επιβληθέντος υπό των Γερμανών, 'Αλλοι συγκεντρώσεις των γάλλων φοιτητών κατά την ημέραν της επανεκλογής του Ρούζβελτ έξωθι της αμερικανικής πρεσβείας διελύθησαν επίσης δια της βίας.
20. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. 'Αγγλικοί βομβαρδισμοί κατά γερμανικών πόλεων.
22. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Μυστηριώδης θάνατος του 'Ιταλού ύπουργού της Δημοσίας 'Ασφαλείας.
23. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Νέος βομβαρδισμός του Τάραντος υπό των 'Αγγλων.
24. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Οι 'Αγγλοι βομβαρδίζουν το Βερολίνον και το Τουρίνον.
25. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. 'Η Ρωσία έμμένει εις την πλήρη ουδετερότητα. Ο άγγλος ύπουργός κ. Γούντ αναφέρει εις λόγον του ότι ο πόλεμος στοιχίζει εις την 'Αγγλίαν καθ' ημέραν 9,100,000 λίρας στερλίνας.
26. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. 'Η 'Αγγλία έγγυαται την ανεξαρτησίαν και άκεραιότητα της Βουλγαρίας επί τω όρω να μην βοηθήση αυτή τους έχθρους της Μεγάλης Βρετανίας. Την έμποδίζει άλλως τε προς τουτό ή Τουρκία και ή Ρωσία.
27. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Οι 'Αγγλοι αεροπόροι επιτίθενται κατά του Τουρίνου. 'Εν Ρουμανία άθρόοι τυφεκισμοί πολιτικών.
28. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. 'Η κατάστασις έν Ρουμανία κρίσιμος. Το πτώμα του πρώην πρωθυπουργού Γιόργκα εύρέθη εις τον δρόμον. 'Η Βασιλομήτωρ άναχωρεί έκ Ρουμανίας.
30. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. 'Ο γάλλος άρμοστής της Συρίας Κιάππε πέπτει θύμα της καταστροφής του ού έπέβαινε αεροπλάνου καταστραφέντος καθ' ός στιγμή μάς διεξήγετο ή πλησίον της Σαρδηνίας ναυμαχία. 'Εν 'Ιταλία έντεταμένη διάστασις μεταξύ στρατιωτικών και φασιστικού κόμματος.

Ο ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

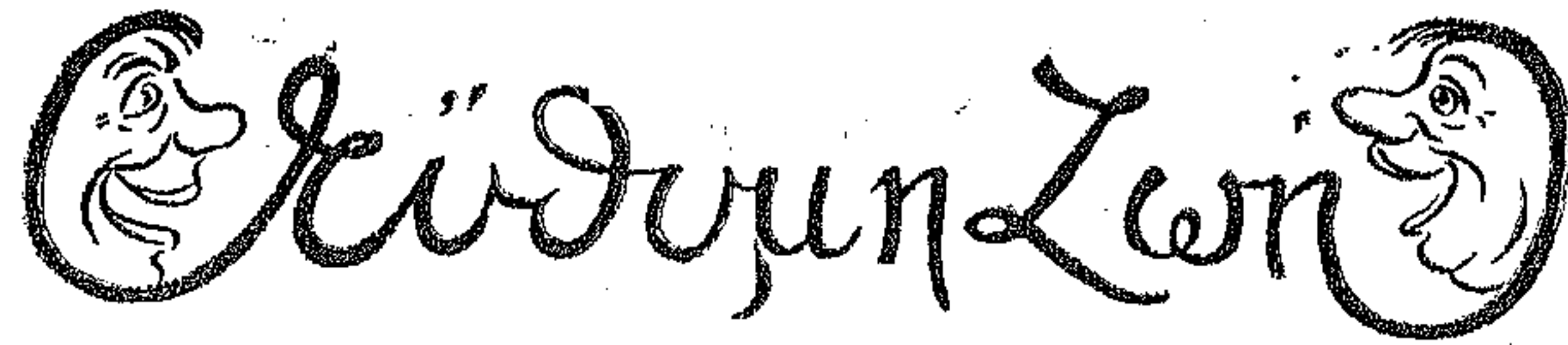
Ο υπό την προεδρίαν του ναυάρχου κ. 'Αντωνίου Ε. Κριεζή από έτών δρών 'Ελληνοαλβανικός Σύνδεσμος, όστις ως γνωστόν είχεν επισκεφθή τον Βασιλέα της 'Αλβανίας κατά τάς πρό τιμών έτών εκεί έορτάς, έξέδωκεν τό κάτωθι ψήφισμα:

•Ο Σύνδεσμος πιστεύει ότι ό άγων, τον όποιον ως εις άνθρωπος ανέλαβον μετά τόσης άποφασιστικότητας και ένθουσιασμού οι 'Ελληνες κατά του επιδρομέως, όστις είνε δυνάστης και τύραννος των 'Αλβανών θέλει ένισχύσει την καρτερίαν αυτών.

Πιστεύει ό Σύνδεσμος ότι αυτή όπήρξεν διά μέσου των αίωνων χαρακτηριστική ένθική άρετή αυτών, όπως και των 'Ελλήνων, και ότι δι' αυτής θα δυνηθή ό 'Αλβανικός λαός να επανακτήση την έλευθερίαν του, όπως και ό 'Ελληνικός λαός διά της καρτερίας του την απέκτησεν και την διατηρεί.

Πιστεύει άκόμη, ότι με την τελικήν άποδιώξιν των επιδρομέων, θέλουν σωφισθη ήτι περισσότερον οι παμπάλαιοι δεσμοί μεταξύ 'Αλβανών και 'Ελλήνων, καθιστάμενοι άρηκτοι εις τρόπον ώστε να μη δυνανται πλέον εις τό μέλλον οι τρίτοι επιβουλευταί της έλευθερίας άμφοτέρων να ένσπείρουν ζιζάνια μεταξύ των δύο Κρατών.

'Αποβλέπει τέλος ό Σύνδεσμος εις την στενήν αλληλεγγύην και συνεργασίαν των αδελφών λαών, διότι εις αυτήν έγκειται ή μελλοντική ασφάλεια της έλευθερίας έκάστου και ή εύημερία των δύο χωρών.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΗ

'Εν ημέραις είκοστού αιώνος
και υπό πολεμικήν βροντήν,
έσπειρεν τον τρόμον ένας 'Ονος
περιβεβλημένος λεοντήν.

Βρυχηθμόν δέν έβγαζε βεβαίως
άλλά μόνον ήρκει να τον δής
διά να σε καταλάβη δέος
και να ποσυρθής μετά σπουδής.

Πλήν μια λόγχη πλήρης λαμπεδόνων
αίφνης και' εύθειαν προχωρεί,
δίδει δυό κτυπήματα στον 'Ονον
και την λεοντήν του αφαιρεί.

Θρύλος πλέον τουτό έχει γίνει
σαν τά παραμύθια τά παλιά ...
'Ελεγαν τον 'Ονον Μουσσολίνι
και την λόγχην, 'Ελληνα τσολιό,

Μαγική ράβδος

Οικτείρω χαύνων 'Ιταλών συντρίμματα και ράκη
και βάζω δάφνες και μυρτιές στο κάδρο του Δαβάκη.
Μ' ένα μπαστούνι κερασιός διηύθυνε τη μάχη,
κι' αυτή ή ράβδος κύρτωσε των Φασιστών τη ράχη.
Μαυτήν δέν άφισε γερό 'Αλπινιστών ρουθοδι
κι' όπήρξε ράβδος μαγική αυτό του τό μπαστούνι.
Μπαστούνια τάβρανε μαυτό των Βερσαλιέρων σμήνη,
ό δέ Δαβάκης τό ραβδί ως Μωϋσής έκίνη,
και τύπτων προς τό έδαφος ήνοιγεν τάφους μόνον
προς είσοδον 'Ιταλικών ένδόξων λεγεώνων.

Λίαν προσεχώς

Κάποιος της Ρώμης παληατζής, με τό σακκι στον ώμο,
πως αγοράζει τά παλιά φάναζε σ' ένα δρόμο...
Πλήν του ψυθίριζαν σταυτί: θα πουληθούν συντόμως
εις τό δημοπρατήριον των Φασιστών ό νόμος,
κι' όλες ή ρητορίες των (γεμάτες άρες—μάρες).
Μά και τό ξίφος του Σοντου θα κάνη τρεις δεκάριαις.
Θά δής ξεπούλημα γερό και τότε συλογίσου,
και πόσα άλλα πρόκειται να βρής για τό σακκι σου ...
Τζάμπα θα πάρης ασφαλώς κάθε του Γκράτσι πλάνο,
και με τάεροπλάνα του θα πουληθή κι' ό Τσιάνο.

Στών άχρήστων τά καμμόνια
θα πετάξουν μιο κάρο
του Μπαντόλιο τά γαλόνια
σαν σκουπίδια για τό κάρο.

Κι' αν πās κατά τον Τάραντα θα δής πολλούς στο μώλο
μόνον για παληοσίδερα να ξεπουλούν τον στόλο.
Μά και του Ντουτσε αι στολαί σε μια τιμή συνήθη
ως ένδυμα 'Αποκρηάς θα πουληθούν στα πλήθη.

Και με φράγκα δυό και μόνα
θα πουλούν στον μαχαλά,
της Σαβόιας την κωδωνα
που δέν στέκεται καλά.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1940 — ΤΕΥΧΗ 25 — 36

(Εν τῷ πίνακι γίνεται σύντημις τῆς λέξεως τεύχος διὰ τοῦ γράμματος τ.)

ΑΡΘΡΑ

Εὐαγγέλιον μετὰ τὰς λευκὰς σελίδας τ. 30, Δήλωσις Ἑθνικῆς Συντηρητικῆς Ὄργανώσεως τ. 35.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Α. Φιλαδελφείως : Ἀγδριάς Λεωνίδα τ. 25. Διόνυσος Παρθενῶνος τ. 33. Μυκηναϊκῶν ἀγγείων τ. 34. Ἀγορὰ Ἀθηνῶν τ. 26. Δαίτηρα τ. 29, Θησαυρὸς Τύρυνθος τ. 32. Ἀμφορεὺς Κνωσσοῦ τ. 36. Ἡμερολόγιον Ἀρχαιολογικῶν γεγονότων τεύχη 25, 26, 27, 29, 30 καὶ 32.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Πρίγκιψ Χριστόφορος τ. 26. Α. Ρωμῶνος ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου τ. 27, Γ. Καρναϊτσάνης ὑπὸ Δ. Καμπούρογλου τ. 26. Ν. Λάβδας ὑπὸ Α. Φιλαδελφείως τ. 28. Στρατηγὸς Καλλίμαχος ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου τ. 29.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπετηεὶς Ἑθνικῶν Σύνδεσμον τ. 30. Θησαυροὶ τῶν Ρότσιλδ τ. 34. Διαθήκη τοῦ Κλαυδίου τ. 34. Ἐφευρέσεις Ἑλληνικῶν σιγῶν τ. 34. Κρίσεις τοῦ Ρέπουλη διὰ τὸν Ἀγγλικὸν πολιτισμὸν τ. 36. Παλαιὸ σκίτσο τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τ. 36. Ὁ Ἑλληνοαὐθιανὸς Σύνδεσμος τ. 36.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Λογαῖοι Κανακίου Ροῦφοῦ : Ἡ Πελοπόννησος κατὰ τοὺς ἀγῶνας ἀνεξαρτησίας τ. 28. Ν. Σκαθάρη : Ἡγετῶν Μαυρογένους τ. 33 καὶ 34. Σλήμαν καὶ Τροία τ. 34. Σλήμαν καὶ Μυθῆναι τ. 36. Τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐπιτελεσθέντα (1833—1866) τ. 35.

Σ. Μαλάμου : Ἱστορία Ἀλδούδ τ. 30, 31, 32. Ν. Π. Ἀποστολοπούλου : Περιπέτεια κερμηλίων τ. 32. Ὁ Καῖζερ Γουλιέλμος καὶ οἱ Ἴταλοι τ. 35. Ἐξέλιξις Γραμμικῆς Ὑψῆς τ. 32 καὶ 33. Ὁ Ὀλυμπιονίκης τ. 28. Μεταλλοπλαστικὴ Σουμερίων τ. 30. Χατζηδάκης καὶ Ξανθοῦδίδης τ. 30. Ἀιμοχώρια τ. 34. Ἐργαλεῖα Ἑγκαιστικῆς τ. 31. Δύο Λαβύρινθοι τ. 31. Καὶ διηγείται ὑπὸ σκάν... τ. 33. Ἡ πρώτη γραμμικὴ μηχανὴ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν τ. 35.

Δ. Σοῦτζου : Ἐλεφαντουργικὴ τ. 34. Ν. Κοκκίου : Κατάληψις Ἡσαΐου Θεσσαλίας τ. 25. Κ. Κοντογιάννη : Πρωτοχρονιάτικα ἔθιμα τ. 25. Κ. Δημητρίου : Ἱστορία τῆς τέχνης τ. 25. Δ. Γέροντα : Σταντοθήκη τ. 27. Γ. Ναναδάκη : Μινωικὸς πολιτισμὸς τ. 26.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Μετάλλιον Ἰνστιτούτου χημείας τ. 31. Ἡ Ζάξ—Μπάνι ὑπὸ Ἀλ. Φιλαδέλφειως τ. 32.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἱστορία Ἐπιστημῶν ὑπὸ Κ. Μέγμηκα τ. 26. Κέβητος Πίναξ ὑπὸ Α. Λαμπρίκη τ. 26.

Πρόσωπα καὶ τοπία ὑπὸ Βυλασιδῆ τ. 27. Μορφῆς τοῦ 1821 ὑπὸ Σκανδάρη τ. 27. Βιογραφία Π. Ρεβιάδη τ. 29. Ἀνεργία καὶ ἐκπεριτροπὴ : ἔργασια ὑπὸ Γ. Ζάρρα τ. 29. Ὁ φασισμὸς ὑπὸ Παμπούκα τ. 32. Ἡ πίστις ὑπὸ Γ. Βεζανή τ. 33. Ἡ Εὐρώπη ἀπέναντι τῆς Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορίας ὑπὸ Στρατῆ καὶ Κατσούλη τ. 32. Ἐισαγγελία καλλιῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Κ. Μπίρη τ. 32. Ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιόταν ὑπὸ Περγαμητῆ τ. 33.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Γ. Λεωνίδα τ. 25. Θ. Μελάς τ. 25. Γ. Ἀναστασόπουλος τ. 26. Καλλιόρη Παρρῆν τ. 26. Σοφία Π. Διγαλῆ τ. 28. Λίνα Μαυρομηχάλη τ. 28. Λαίδη Λῶ Πετρουνάκη τ. 29. Σ. Σουρμπόπουλος τ. 30. Μ. Δαβάνης τ. 31. Σ. Βυνδῶρος τ. 31. Σ. Παπαστρατῆ τ. 34. Δ. Γουπάρης τ. 34. Ν. Γεώργια τ. 36.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Δ. Πετρακάκου : Εἶναι ἐπιστήμη ἢ Δημοσιογραφία ; τ. 26, 27, 28, 29, 30, 31. Σοῦτζησις περὶ τὰ ἐθνικὰ προϊόντα τ. 27. Σ. Χατζηκυριακοῦ : Βιβλίον τοῦ φυλακισμένου τ. 34. Ν. Γεώργια τ. 36.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Κ. Μ. Γερονίου : Χειμῶν τ. 25. Λιὸς τοῦ κόσμου τ. 26. 25 Μαρτίου τ. 27. Ἀνοιξίς τ. 27. Μεγάλῃ Παρασκευῇ τ. 28. Πάσχα τ. 28. Πρωτομυγιά τ. 29. Ὅπως στήν ζωὴ τ. 29. Χελιδόνι τ. 30. Ρεματιά τ. 31. Ἐμφύλιος τ. 34. Γεράκι τ. 32. Ἀνθρώπος καὶ Σκουλήρι τ. 33. Ἀταραξία τ. 35. Ἀράσις τ. 36. Κ. Παλαμά : Στὴν Νεολαίαν μας τ. 35. Ν. Ἀνέμη : Γυναίκα τ. 25. Λιθάρι τ. 26. Δ. Σοῦτζου : Θαλασσινὴ Ἀρσενία τ. 26. Τραγοῦδι Τσολιά τ. 27. Κίλικε : (μετάφρασις Ἰωνος Α. Δραγοῦρη) Ὀμορφιά τ. 25.

Α. Κρόκου : Στὸ Γυπακτὸ τ. 27. Ρ. Κράουε : Βράχια καὶ πέτρες τ. 35. Γιάννη Φλιασίου : Προσευχὴ τ. 38. Ὀδὸς Σολωμοῦ Γυμνασίου τ. 34. Καλολιότης Διακάκου : Νυχτῶναι τ. 27. Μαίρης Ἀναγνωστοπούλου : Ἀγωνία τ. 32. Δέσποινα Παναγιωτίδου : Ἀπυρρίευσσι τ. 29. Σκοπευτῆ : Σλήμαν τ. 34. Πεντημενητῆς Σ. Στεφάνου τ. 28. Προτομή Φιλαδελφείως τ. 28. Ποιήματα Δ. Σούτσου τ. 29. Λεοντῆ τ. 36. Μαγικὴ Ράβδος τ. 36. Προσεχῶς τ. 36.

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἡ κίνησις τῆς Σχολῆς : Τεύχη : 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35. Α. Ν. Χατζηκυριακοῦ : Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς τεύχη 26, 28, 29, Σ. Σοῦτζου : Μαθήματα ἐγκυκλοπαιδείας Δικαίου τεύχη 30 καὶ 31.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ
Κίνησις Σιβιτανιδείου : Τεύχη 25, 27, 28, 29, 30, 32, 33.

Κίνησις Ἡρείστου : τ. 25, τ. 28

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Λεωνίδα Τριῶρη : Κρίνο εἰς τὰ ἐρείπια Μυστρά τ. 27. Εὐρυκίδου Βάκχαι (μετάφρασις Παλ. Κονδροδήμου) τεύχη 25, 26, 27, 28. Η. Παπαδέα : Ὁ Μπάριμα Λάμπρος διήγημα) τεύχος 29. Ν. Π. Ἀποστολοπούλου : Νέον ἔργον τοῦ Παλαμά τ. 25. Ὁ Σουρῆς καὶ οἱ Ἴταλοι τ. 35.

Ἀλ. Φιλαδελφείως : Ἡ Ἀντιγόνη εἰς τὸ Ὄδειον Ἡρώδου τ. 35.

Κ. Δημητρίου : Ὁ Σκιαθίτης Διηγηματογράφος τ. 32.

Σεπτεικιδῆ : Ἐπὶ ἐνδὲ σκίτσου τ. 29. Ὁ φιλαγοτισμὸς τοῦ Ὀρφανίδη τ. 26. Ἀνάγκη προτομῆ Φιλαδελφείως τ. 28. Ἀγνωστον ἔργον τοῦ Κάλβου τ. 28. Φιλικά τῆς Νέας Ὑόρκης τ. 26. Σείχοι τοῦ Παρθίου διὰ τὴν Ἀγγλίαν τ. 36.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Χρονολογικὸς πίναξ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν γεγονότων εὐρίσκειται εἰς ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ τεύχη.

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

(Α Θ Η Ν Α Ι, 78 Ὁδὸς Ἀκαδημίας, Ἀριθ. τηλ. 32633)

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διὰ τακτικῶν μαθημάτων καὶ διαλέξεων εἰδικὴ μετεκπαίδευσις τῶν στελεχῶν τῆς Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς συγγενῶν παραγωγικῶν κλάδων, διὰ τῆς παροχῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς, νομικῆς καὶ τεχνικῆς μορφώσεως, πρὸς ἐξύψωσιν τῆς ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος αὐτῶν.

Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ βάσει τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1940

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐπιμετρονὸς Χαρίλαος.

Ἀντιπρόεδρος Ἀνδρέας Χατζηκυριακοῦ.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου : Εὐάγγελος Ίτριδης, Τιμοθέων Λούης, Μιχ. Ρινόπουλος, Λουκᾶς Κανακάρης Ροῦφος, Ἰωάννης Τερζάκης, Ἀντώνιος Φίξ.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πιστοποιητικοῦ σπουδῶν εἶναι διετής.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου εἶναι τριετής.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5137 τῆς 31 Αὐγούστου 1940 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀναγνωρίζει εἰς τὸ πτυχίον τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τὴν ἀξίαν πτυχίου ἀνωτέρας Σχολῆς.

Εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν σπουδῶν τὴν ἀξίαν πτυχίου μέσης σχολῆς.

Ὁ Σύνδεσμος Βιομηχανῶν ἀναγνωρίζει εἰς τὸν κάτοχον τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ, τὸ δικαίωμα δπως δόσεις κρίνεται ἢ προαγωγή του ἐν τῇ ἐπιχειρήσει εἰς ἣν ἐργάζεται, προτιμᾶται ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπὸ ἄλλου ὑπάλληλου ἔχοντα ἱκανότητα ἴσην. Τὸ αὐτὸ δὲ δικαίωμα ἀναγνωρίζεται προκειμένου περὶ διορισμοῦ εἰς βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ προτιμᾶται ἄλλων ὑποψηφίων ἴσης ἱκανότητος. Εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα ἐμφάνεται τὸ πρόγραμμα ἐκάστου ἔτους.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μαθήματα 1ου έτους	Μαθήματα 2ου έτους	Μαθήματα 3ου έτους
Πολιτική Οικονομία Χημεία Λογιστική Έγκυκλοπαιδεία Δικαίου Βιομηχανική και έργατική νομοθεσία. Άγωγή πολίτου Βιοτεχνική και Βιομηχανική Ιστορία,	Πολιτική Οικονομία Βιομηχανική Πολιτική Όργανωσις Γραφείων Έμπορευματολογία Έμπορευματολογική Μηχανολογία. Έγκυκλοπαιδεία του Δικαίου Δημοσιονομία (γενικόν μέρος) Φορολογική νομοθεσία Βιομηχανική και έργατική νομοθεσία. Άγωγή Πολίτου Κοινωνική Πολυ.	Πολιτική Οικονομία Οικονομική Έπιχειρήσεων. Έμπορευματολογία Όργανωσις παραγωγής. Τελωνειακή νομοθεσία Δασμολογική νομοθεσία Λογιστική Φορολογική νομοθεσία

Την διδασχάν του μαθήματος της Βιομηχανικής Πολιτικής ανέλαβον οι κ. κ. Έπ. Χαρίλαος και Άνδρέας Χατζηκυριάκος.

Έν άρχή έκάστου έτους το Διοικητικόν Συμβούλιον της Σχολής θέλει καθορίζει και σειράν διαλέξεων έκ μέρους διακεκριμένων παραγόντων της οικονομικής ζωής του τόπου. Ως και διδακτικές επισκέψεις εργοστασίων.

Ώραι διδασκαλίας: Μεταξύ 7-9 του απογεύματος.

Ένιαύσιοι έξετάσεις εις το τέλος έκάστου έτους.

Γίνονται δεκτοί προς έγγραφην υπάλληλοι έπιχειρήσεων και άτομα έπιθυμούντα να καταρτισθούν δι' υπηρεσίας έπιχειρήσεων.

Οι σπουδασταί της Σχολής εις έκάστην ένιαυσίαν έγγραφην υποχρεούνται να καταβάλουν δραχ. 100 ως δικαίωμα έγγραφης, και δραχ. 500 ως διδάκτρα δύναμει να καταβληθώσιν εις δύο δόσεις.

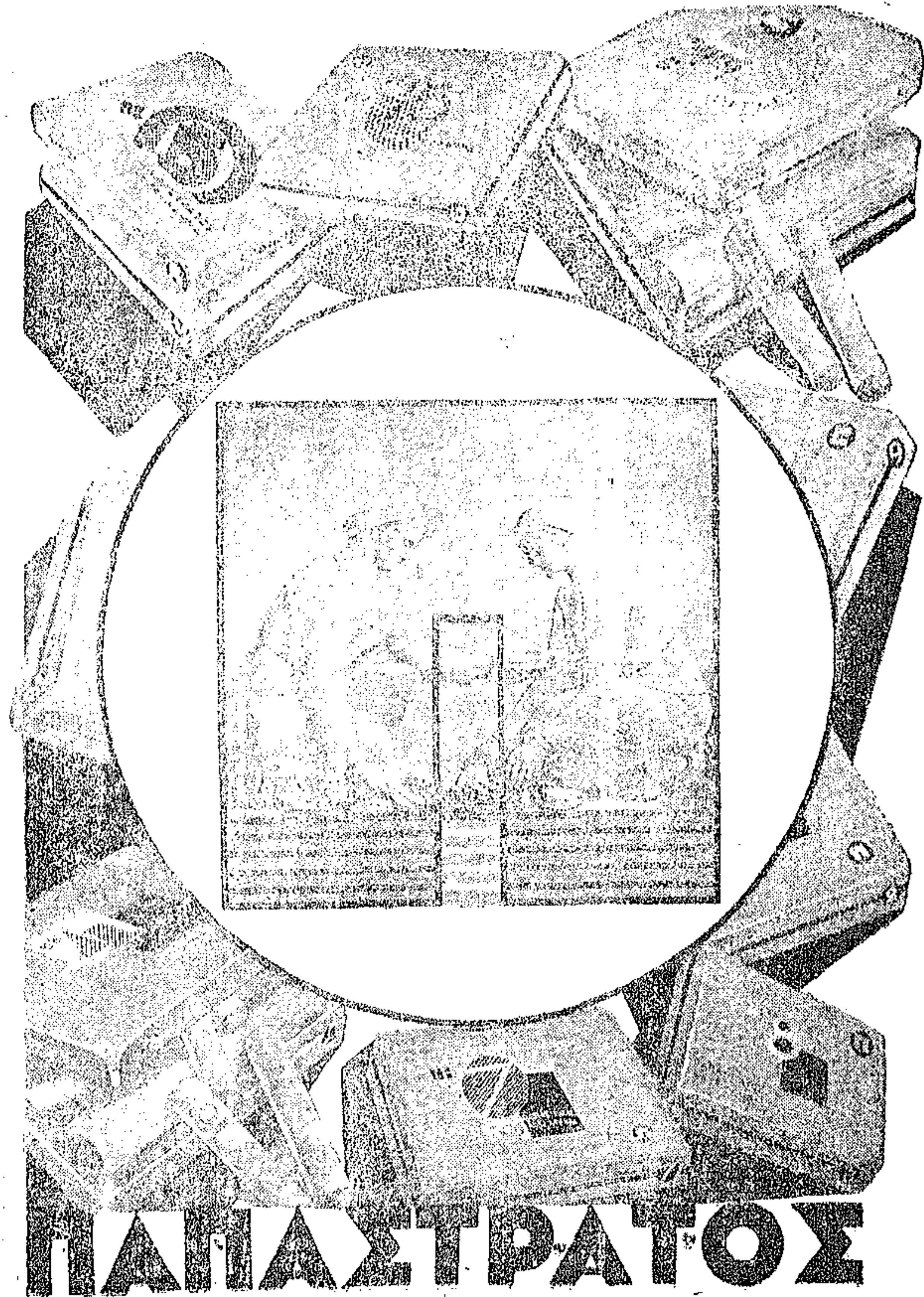
Έγγραφαί ενεργογονται καθ' έλα τα απογεύματα από 4 μέχρι 6 ώρας και ήμισιας, εις τα επί της οδου Άκαδημίας 78 γραφεία της Σχολής.

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΟΓΡΕΚΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ "ΕΛΑΪΣ",

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ — Τηλ. 44 - 361

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ:

- Α) ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ: α) Έξευγενισμένα: Έλαιόλαδον, Βαμβακέλαιον, Καρυδέλαιον, Ζωϊκόν λίπος β) Έυδρογονωμένα: Έλαιόλαδα, Βαμβακέλαια, Καρυβίνη, Ίχθυέλαια. γ) Τυποποιημένα: «Έλαιόλαδον άγνόν» Τύπος έλαιόλαδου προς έξαγωγήν. «Φυτίνη» Άγνόν φυτικόν βούτυρον. «Φυτολίνη» άτυπο καθιστώσα τή φρέσκον βούτυρον. «Στερεόλ» Μαγειρικόν βούτυρον άποκλειστικώς έξ έλαιολάδου. Έλαια ΕΓΣ Άευκή έλληνική βρώμη συμπιεσμένη.
- Β) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ: α) Λινέλαια: Όμά, βρασμένα, διπλοβρασμένα, ραφινάτα, διπλοραφινάτα, λευκά, Stand-oil β) Όξυγόγον. γ) Λιπαρά και άστατικά όξεία.
- Γ) ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ: Λινάλευρον, Βαμβακόπητα, Καρυδόπητα, Πίτυρα βρώμης κ.λ.π.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Πατησίων 30 α | Τηλεγρ. Διοίς «ΟΣΤΡΑΕΡΚΟ»
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: 'Οδ. 'Ορφέως (Ροδφ) | ΤΗΛΕΦΩΝΑ: { 24.181 Γραφεία)
563.313 'Εργοστάσιον

Προϊόντα

'Ενεργός αποχρωστικός άνθραξ δι' Οινοποιάν, 'Αμολυσάκχαρον, 'Υακ
χαρκοπιάν, 'Ελαιουργίαν, Πυρηνελαιουργίαν, Σπορελαιουργίαν κλπ.
Κόλλαι, Σάπωνες, Λιπάσματα, Χρωστικά χρωμάτων.

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ
Η ΧΡΥΣΑΛΙΣ
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.

Κεφάλαιον όλουχέρως καταβλητόν Δρ. 5500.000000.000000
Κεφάλαια 'Αποθεματικά » Η 90.000000.000000
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: 'Εν 'Αθήναις (Ποσειδωνία) και έν Γουμνίτση (Μαυροβούνια)
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ: Κονδρυκής πωλήσεως Μητροπόλεως 48.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: Ταχυδρομ. Γραμματ. 68 Τηλεγρ. Μεταξοχουσαίς 'Αθήνας
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 'Εργοστ. Ποσειδωνία άρ. 81-951-81-952 'Αποθήκης 20-248
ΕΙΔΗ ΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ
Κρέπ Σιν— Φουλάρ— Ζωρζέτ— Κρεϊτόν— Μαροκαίν— Σατέν—
Σεριζιέ, Λατέν, Κλοκέ, 'Εμπριμέ.

Η ΕΠΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ
ΛΑΝΑΡΑ - ΚΥΡΤΣΗ ΣΙΑΣ Α. Ε.

Φέρει εις γνώσιν του κοινού, ότι η ειδική επεξεργασία των υφασμάτων
κατά το σύστημα ONDON SHIRUNK την έπιστην συνάδελφος επιχείρη-
σις εξαγγέλλει ότι μέλλει αυτή πρώτον έν 'Ελλάδι να εφαρμόσθ επί των υφασ-
μάτων της, εφαρμόζεται ύφ' ήμων από το 1928 και εις αυτήν όφείλε-
ται ο λόγος ότι τα υφάσματά μας ούτε μαζεύουν ούτε τσαλακώνουν, αποκτή-
σαντα εύτω την άκρίσειον και ανεπιφύλακτον έμπιστοσύνην και εκτίμησιν της
πολυπληθοῦς ήμων πελατείας.

ΑΝ. ΕΛΛ. ΕΤ. ΧΗΜ. ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ:

Πλατεία Μητροπόλεως. Τηλέφωνον 30-145
Εμπορική Διοίς και 'Εργοστάσια: έν ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΟΝΑ)
'Αριθμός Τηλεφώνου: 40 351

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ: 'Υαλοσίγακες: Κοινού, Διαμαντέ, 'Αδιαφα-
νεής (Μάς) και Λείας 'Επιφανείας. 'Υάλινα είδη Οικοδομικών: Φωταγω-
γοί, Τούβλα, Πλακάκια, Κέρμοι.

ΕΘΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά Δραχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῆ 26 — 6 — 1940) , 10.680.000 000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Κεντρικόν Κατάστημα έν 'Αθήναις
'Υποκαταστήματα και Πρακτορεία εις όλην τήν 'Ελλάδα

'Η 'Εθνική Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος εκτελεί πάσης φύσε-
ως τραπεζικῆς εργασίας και υπό έξαιρετικῶς συμφέροντας
όρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις εις δραχμάς (εις πρώτην ζή-
τησιν, επί προθεσμίῳ, διαρκείας και ταμειυτηρίου) με-
λέλιαν εύνοϊκά έπιτόκια.

Είδικα εύκόλαι και συμφέροντες όροι δια τὰ έμβά-
σματα και γενικῶς τῶς μετά τῆς 'Ελλάδος συναλλαγῆς τῶν
έν τῆ ἄλλοδαπῇ 'Ελλήνων. 'Η 'Εθνική Τράπεζα διατηρεῖ
πλήρες δίκτυον ανταποκριτῶν εις όλας τῆς χώρας τοῦ έξω-
τερικοῦ, εἶναι δὲ ανταποκριτῆς έν 'Ελλάδι τῶν μεγαλητέ-
ρων ξένων τραπεζῶν.

ΑΝΩΝ. ΕΤ. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

'Αριθμός Τηλεφώνου 25 404

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δραχ. 15.000.000
'Αποθεματικά τῆς 30)12)36 » 10.810.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Οινοποιίας και Οίνοπνευματοκοίαις έν Καλάμαις.
ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ 'Εν Καλάμαις— Λόγγα— Θούρια.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ζυμῶν 'Αρτοποιίας έν Σταφίδος έν Καλάμαις
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Παραγωγῆς τυργικῶν δξέων έν Πειραιεῖ (όδός Θησίων)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ όδός Κολοκοτρώνη 11

ΑΝΩΝ. ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡ. ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ('Οδός Κοραή 1) — ΤΗΛΕΦ. 22 475

Μεταλλεία Νικελίου έν Λαρίμνη Λοκρίδος
» Χρωμιούχου Σιδήρου έν Λαρίμνη και Λουσίω
(Λοκρίδος) Λευκολίθου έν Εύβοια

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
"Η Τ Ε Χ Ν Η"
Ε. ΤΣΙΝΙΚΑ & Κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 1 ΠΑΛΑΤΙΑ ΑΣΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ